

LiepU Vēstis

2014. gada aprīlis

Liepājas Universitātei - 60

ŠAJĀ NUMURĀ:

Iepazīstieties ar
jauno doktoru
Ingu Pūri
2.lpp.

Studentu ēnotāju
iespāidi
2.lpp.

Studentu padome –
daudz ir izdarīts, taču
darāmā netrūkst
3.lpp.

Atceroties dižo
matemātiķi Jāni Menci
senioru
4.lpp.

Uzzini, kā tiek veidotas
LiepU vēstures liecības
4.lpp.

Ģimenē ir spēks –
Neimaņu dzimtas stāsts
5.lpp.

LiepU absolvente Lāsma
Ģibiete nes latviešu
valodu pasaulē
5.lpp.

Aksana Lendele
akadēmiskās zināšanas
pārveido mākslas
darbos
6.lpp.

Radio SWH Liepājas
nodaļas vadītāja atceras
savu laiku universitātē
6.lpp.

Kā Liepājā jūtas
grieķiete un ko par
studijām Vācijā stāsta
liepājniece Anete
7.lpp.

Draugi gan uz skatuves,
gan dzīvē -
TDK „Banga” uz viļņa
jau piecus gadus
8., 9.lpp.

Bez sporta neiztikt ne
toreiz, ne tagad
10., 11.lpp.

Interesanti: intervija ar
apkopēju Ingu
12.lpp.

Foto: no LiepU arhīva

60 gadu garumā ir mērojams mūsu ceļš no Skolotāju institūta līdz universitātei. Kā koka stumbrā katrs gads ievēl savu loku, tā arī mūsu gājumā varam skatīt lielas un mazas, priecējošas un mazāk veiksmīgas pārmaiņas. Mums nav laika apstāties, bet ir jāiet tālāk, tādēļ gribu visus stiprināt ar Andreja Eglīša vārdiem:

Nav tāda, ko nevar,

Ja ir – tad jāvar!

Kaut plaukstām jūra jāizsmēļ,

Kaut zemes smagums jāpacēļ.

Nav tāda, ko nevar.

Ja ir – tad jāvar!

Izglītības zinātņu institūta direktore profesore Anita Līdaka

Liepājas Universitātei sešdesmit gadu ilgās, pārmaiņām bagātās pastāvēšanas laikā vairākkārt nācies pieņemt izšķirošus lēmumus, ļauties izaicinājumiem un apliecināt savu vietu Latvijas augstskolu vidū, nozīmību Kurzemes reģionā un Liepājā.

Šajā laikā Liepājas Universitāte ir kļuvusi par augstskolu ar daudzpusīgu studiju programmu, pētniecības iespēju un inovatīvu ideju starptautisku piedāvājumu.

Novēlu Liepājas Universitātei ambiciozus mērķus un veiksmīgi izvēlētos to sasniegšanas ceļus. Lai augstskola vienmēr ir bagāta ar studentiem, mācībspēkiem, darbiniekiem, kas apzinās savu vērtību, zina, ko vēlas sasniegt, un ir gatavi Liepājas Universitātes piedāvātās iespējas izmantot, veidot un paplašināt.

Studiju prorektore Dr.biol. Māra Zeltiņa

Jo vecāki kļūstam, jo bagātāks krājas mūsu kultūrslānis, jo plašāks un daudzveidīgāks veidojas mūsu sadarbības zarojums. Universitātes būtība ir jaunu zināšanu radīšana, tāpēc bez augošas pētniecības un jaunu pētnieku paaudžu veidošanas nav iespējama arī mūsu – Liepājas Universitāte. Novēlu dienīšajos darbos nezaudēt radošumu un savu ideju īstenošanai rast domubiedrus studentos, kolēģos, absolventos.

Zinātnes prorektore Dr. philol. Ieva Ozola

Liepājas Universitātei kā jau brieduma gadus sasniegušai strukturāli novēlu pašapziņu un pārliecību par saviem spēkiem, par to, ka mēs daudz ko varam.

Mēs Varam šeit un tagad!

Vienlaikus būtu vēlams spēt saglabāt jaunībai raksturīgo aizrautību un jaunu meklējumu azartu. Dzīves gudrība māca: neapstāties pie sasniegtā!

Ja izdotos apvienot tradīciju auglīgumu ar ideju jaunatklāsmēm un dzīves jaunformām, tad mēs būtu stipri.

Augstākajai izglītībai būtu jābūt augstākajam garīgumam. Garīgās, humanitārās vērtības ir pamats jebkura profila specializētai izglītībai ikvienā studiju virzienā.

Novēlu turpināt iekopt garīgumu Liepājas Universitātē un katram sevī. Aicinu stiprināt savu Latvijas un Kurzemes piederības izjūtu, lepnumu par savu universitāti un savu valsti.

Par stipru Liepājas Universitāti stiprā un plaukstošā Latvijā!

LiepU Kurzemes Humanitārā institūta direktors

Dr. philol. Edgars Lāms

Alise: “Sakiet, lūdzu, pa kuru ceļu man jāiet?”

“Tas lielā mērā ir atkarīgs no tā, kur tu gribi nonākt,” atbildēja Kaķis.

“Man ir vienalga, kur ...” teica Alise.

“Tad ir vienalga, pa kuru ceļu tu ej,” noteica Kaķis.

“.. ja tikai es vispār kaut kur nonāktu,” paskaidrojuma vietā piebilda Alise.

“Tu katrā ziņā kaut kur nonāksi,” teica Kaķis, “ja vien iesi pietiekami ilgi.”

(L.Kerols „Alises piedzīvojumi brīnumzemē”)

Liepājas Universitātei vēlam:

- Gudrību *ceļabiedru* izvēlē!

- Nebaidīties darīt to, kas nekad nav ticis darīts!

- Neapstāties pie sasniegtā!

LiepU Vadības un sociālo zinātņu fakultātes kolektīvs

Mācībām nav gala

VENDIJA PIKŠE

Liepājas Universitātē šobrīd strādā Latvijā pēc skaita tikai ceturta komunikācijas zinātņu doktore. Ar studiju programmas „Komunikācijas vadība” direktori Dr. sc. soc. **INGU PŪRI** neliela saruna par darbu un dzīvi.

Par ko rakstījāt promocijas darbu, kāpēc izvēlējāties tieši tādu tēmu?

Foto: no personīgā arhīva

Mana promocijas darba tēma ir „Sabiedrisko attiecību attīstība un izpratnes dažādība Latvijā (1991–2010)”. Vēlējos izdibināt, kā Latvijā ir aizsākusies un attīstījusies sabiedrisko attiecību prakse. Sākot pētījumu, saskāros ar to, ka izpratne Latvijā, kas ir sabiedriskās attiecības, ir ļoti dažāda, tāpēc nolēmu izpētīt arī šo aspektu.

Kādēļ, jūsuprāt, Latvijā ir tik maz doktora grādu ieguvēju šajā nozarē?

Tas ir tāpēc, ka komunikācijas zinātne Latvijā ir jauna. Pirmie doktoranti sākumā pat bažījās, vai būs, kur aizstāvēt promocijas darbu, – nebija promocijas padomes. Pirmie trīs darbi ir aizstāvēti Latvijas Universitātē. Es esmu pirmā, kas aizstāvēja promocijas darbu komunikācijas zinātne Biznesa augstskolā „Turība”. Maz arī tāpēc, ka doktorantiem ir augstas prasības. Ne visi tās spēj īstenot. Kad iestājos Biznesa augstskolā „Turība”, mēs bijām deviņi studēt gribētāji. Pēc 3,5 gadiem teorētisko daļu pabeidzām trīs. Vēl viena topošā doktorante darbu aizstāvēs aprīlī. Trešā vēl raksta promocijas darbu. Tas nav viegli.

Vai jūs varētu nedaudz raksturot savu karjeras gājumu? Kur sākat mācīties, kā veidojās studiju pieredze?

Skolas gaitas uzsāku Ventspilī. No 4. klases mācījos Alsungas vidusskolā. Pēc tam mūsu universitātē (pirms tam Liepājas Pedagoģiskais institūts, Liepājas Pedagoģijas akadēmija) ieguva bakalaura grādu filoloģijā un latviešu valodas un literatūras skolotāja kvalifikāciju. Pēc pāris gadiem arī maģistra grādu latviešu filoloģijā.

Pēc studijām strādāju par latviešu valodas un literatūras skolotāju skolā. Tur radās sapnis, ka nākotnē vēlos radīt pati savu skolu, kas arī ir realizējies, jo nesen nodibināju savu izglītības iestādi „PURE Academy”.

Taču pirms tam sapratu, lai to īstenotu, man nepieciešamas zināšanas uzņēmējdarbībā, tādēļ atkal sāku studijas no jauna – iestājos pirmajā kursā Rīgas Tehniskajā universitātē

un studēju uzņēmējdarbību. Ieguva personāla speciālista kvalifikāciju. Tam sekoja maģistra līmeņa studijas Rīgas Starptautiskajā ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā. Ieguva maģistra grādu uzņēmējdarbībā.

Studiju laikā mainīju darbu – sāku strādāt mūsu universitātē par Informācijas centra vadītāju (tagad Sabiedrisko attiecību daļa). Šajā amatā esmu nostrādājusi 10 gadu. Tā bija laba pieredze. Parāli sāku strādāt arī par pasniedzēju, docējot studiju kursus sabiedriskajās attiecībās.

Tā ir mana miera un labsajūtas osta.

Kādas tagad ir izjūtas, reizē esot doktorei, pasniedzējai, uzņēmējai? Kā spējat visu apvienot?

Izjūtas ir labas. Patiesībā grūti vēl aptvert, ka grāds iegūts un šis process ir noslēdzies. Lai to sasniegtu, tas prasījis ļoti daudz enerģijas. Pēdējā laikā cēlos četros no rīta un līdz septiņiem rītā rakstīju, un pēc tam – uz darbu. Arī pirms tam bija šādi posmi. Dažkārt visu nakti. Teiksim tā – vēl neesmu paguvusi no tā atpūsties. Šobrīd cenšos atgūt spēkus. Kā spēju visu apvienot? Grūti pateikt...

<< **Strādājot par pasniedzēju, sapratu: lai mācītu citus, pašai jāzina vēl vairāk, tāpēc uzsāku studijas doktorantūrā.** >>

Strādājot par pasniedzēju, sapratu: lai mācītu citus, pašai jāzina vēl vairāk, tāpēc uzsāku studijas doktorantūrā. Sekoja piedāvājums izveidot jaunu studiju programmu – un tā jau piekto gadu studenti var studēt komunikācijas vadību.

Kā attīstījās ideja par „PURE Academy”?

Kā jau minēju, tas bija mans sapnis – pašai sava skola. Stimuls nāca no angļu valodas vasaras skolas Lietuvā, kurā piedalījos pirms četriem gadiem. Tad radās doma organizēt ko līdzīgu Liepājā. Kad tas izdevās, bija nepieciešams turpinājums, jo cilvēki izteica vēlmi mācīties turpināt. Tā pamazām viss tapa. Tagad tā ir vieta, kur varu realizēt savas idejas, kur varu eksperimentēt, kā labāk, neviens nav jāpārlicina par savu taisnību. Pati sev priekšniecē! Radu vidi, kāda man patīk.

Kādi ir jūsu nākotnes plāni attiecībā uz studijām un darbu?

Studijās augstākais punkts ir sasniegts. Nenoliedzami noteikti turpināšu pilnveidoties dažādosursos. Man patīk mācīties! Dažkārt smejos – dzīvoju, kā teicis Ļeņins: „Mācīties, mācīties un vēlreiz mācīties!” Šobrīd ir plāns vairāk pievērsties darbam – gan manā pārzinā esošajai studiju programmai „Komunikācijas vadība” universitātē, gan savai izglītības iestādei „PURE Academy”.

Kādu Jūs redzat LiepU nākotni vēl pēc pāris gadiem? Vai turpināsiet strādāt par pasniedzēju?

Par LiepU nākotni man grūti spriest. Pāris gadu nav ilgs laiks, domāju nekas radikāli nebūs mainījies. Ceru, ka šādas tādas problēmas būs radušas risinājumu, piemēram, studenti dzīvos labiekārtotā kopmītnē. Par pasniedzēju turpināšu strādāt.

Roku rokā ar studentu

KRISTA JOTIKA

Liepājas Universitātē (LiepU) norisinājas pasākums „Roku rokā ar studentu”, kurā no 17. līdz 23. martam skolēniem tika dota lieliska iespēja iepazīties ar kādu no studiju programmām, kā arī ēnot kādu no studentiem. Skolēni varēja piedalīties studenta lekcijās un aktivitātēs ārpus studijām.

Pasākumam bija pieteikušies 26 skolēni un studenti, tostarp arī Liepājas 1. ģimnāzijas skolnieks **DĀVIS KRONBERGS**, kuram interesē informāciju tehnoloģijas (IT). Jautājot, kā-

pēc tieši Liepājas Universitātē, puisis atbild, ka Liepājā ir viņa mājas, ģimene un draugi, tāpēc to pamest negribot. Dāvis jau no bērnības interesējās par datoriem – no kā tie sastāv, kā darbojas. Puisis jau reiz piedalījies „Ēnu dienās”, kurās ēnoja IT 1. kursa studentu un ieguva priekšstatu par studentu ikdienu, taču pirms stāšanās LiepU vēlas justies pārliecināts, ka ir izvēlējis īsto studiju programmu. Šoreiz Dāvis ēnoja IT studentu Kārlī Bumani, kurš palīdzēja viņam izzināt šo jomu sīkāk. Pateicoties šim pasākumam, Dāvis ir izzinājis sev nepieciešamo informāciju un ir nolēmis studēt Liepājas Universitātē.

NO KREISĀS: LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES STUDENTS RAVIS MUMGAUDIS, SKOLNIECE NO RĪGAS ALĪNA KATRĪNA KŪTRE UN LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES STUDENTE LINDA ORLOVSKA

Foto: no personīgā arhīva

STUDENTE IEDVESMOJAS NO IZSTĀDES „TILTS” JAUNIEŠU MĀJĀ

Foto: no Jauniešu mājas arhīva

Vēl kāda no potenciālajām Liepājas Universitātes studentēm ir **ALĪNA KATRĪNA KŪTRE**, kura pašlaik mācās Rīgas Valsts 2. ģimnāzijā, taču pēc vidusskolas beigšanas vēlas turpināt studijas Liepājā. Alīnai visai interesē šķiet studiju programma „Biznesa un organizāciju vadība”.

Izvēle iespējama starp LiepU un Rīgas Tehnisko universitāti, jo šīs ir vienīgās augstskolas, kurās pieejama minētā studiju programma. Alīna tomēr priekšroku devusi LiepU, jo šeit studējusi arī viņas radnieki, no kuriem par augstskolu dzirdējusi labas atsauksmes.

Doties roku rokā ar studentiem, izšķirošs solis, lai zinātu, kā rīkoties tālāk. Alīna ēnoja Cilvēkresursu vadības studentu Lindu Orlovsku. Pateicoties Lindai un visiem pārējiem, kuri palīdzēja iepazīt LiepU, Alīna tiešām pār-

liecinājusies, ka vēlas studēt tieši šeit. „Vēlos pateikt milzīgu paldies, ka organizējāt šādu pasākumu, un tikpat liels paldies Lindai, kura atbildēja uz visiem maniem jautājumiem. Noderīgu informāciju ieguva arī Studentu padomē, paldies tās priekšsēdētājam,” ar pateicībām neskopojas A.K. Kūtre.

Starp pasākuma apmeklētājiem bija arī Liepājas Universitātes studiju programmas „Tūrisma vadība un rekreācija” studente **LINDA UNGURE**. Lai arī Linda jau mācās LiepU, viņa ir sapratusi, ka šī studiju programma nesagādā viņai prieku: „Manuprāt, ikviena studenta acīm ir jāmirdz par to, ko viņš studē, ja izvēle ir bijusi pareizā, – es diemžēl neesmu šo filingu noķērusi. Jūtu, ka neesmu pareizajā vidē un nepieciešams to mainīt. Esmu ļoti radošs cilvēks, taču šajā programmā pagaidām nesaskatu iespējas sevi izteikt pietiekami radoši.”

Linda ir pārliecinājusies, ka visradošākā studiju programma ir „Jauno mediju māksla” (JMM), tāpēc izvēlējās uzziņāt vairāk tieši par JMM. Viņa jaunus iespaidus par JMM ieguvisi janvārī, apmeklējot 1. kursa izstādi „Tilts”. „Tajā saskatīju, ka mediju mākslā ir neskaitāmi daudz veidu, kā izpausies un parādīt savu radošo potenciālu, ieraudzīju studentus, kuriem acis tiešām mirdz, un sapratu – jā, tāda vide ir radīta man,” stāsta Linda, kura ēnoja JMM studentu Pēteri Gertneru.

„Tā atmosfēra, kas valda tur, nav sastopama nekur citur. JMM programma mani ir ieinteresējusi vēl vairāk, tādēļ mēģināšu kļūt par vienu no JMM studentiem. Ja pēkšņi manā galvā atkal nenotiks domu sprādziens!” teic L. Ungure. Viņa ar pasākumu ir ļoti apmierināta un uzskata, ka tam jāklūst par ikgadēju universitātes tradīciju.

Lielas ambīcijas un plāni

BAIBA ELSTE

Lai gan studiju gads pamazām tuvojas noslēgumam, Studentu padomē valda rosīga gaisotne un visiem ir darba pilnas rokas. Vēl ir daudz pasākumu, kuri jārīko un kuros jāpiedalās, turklāt Kultūras virziena vadītāja OĻESJA KORDEJONOKA laikrakstam „LiepU Vēstis” atklāj, ka padomei esot arī lieli plāni un vēlme uzlabot universitātes darbību.

Viens no svarīgākajiem notikumiem Studentu padomes dzīvē ik gadu otrajā pusgadā ir Studentu padomes vēlēšanas, kas šogad notika 26. martā. Vēlēšanās kandidē viena partija – „Zobrati”. Ikviens universitātes students var piedalīties vēlēšanās, un jābūt gatavam, ka ievēlētājiem jāpārstāvēs pārējo studentu intereses svarīgu lēmumu pieņemšanā.

DAUDZ IZLEMJ 15 BALSSTIESĪGIE

Oļesja Kordejnonoka skaidro vēlēšanu kārtību. 15 partijas sarakstā esošie, kas saņem visvairāk balsu vēlēšanās, kļūst par balsstiesīgajiem Studentu padomē. Tas nozīmē, ka sēdēs, sanāksmēs, kurās lemj par svarīgiem jautājumiem, tieši viņu vārds ir tas, kas izšķir lēmumu. Pārējie, kas

<< Liepājas Universitātes 60 gadu jubilejai veltītais

pasākums notiks 19. septembrī Liepājas teātrī. >>

nav kļuvuši par balsstiesīgajiem, aktīvi piedalās Studentu padomes dzīvē un kaut kādā mērā var ietekmēt viedokļus, taču viņi svarīgo lēmumu pieņemšanā savu roku neceļ,” stāsta Studentu padomes aktiviste. Viņa gan uzskata, ka universitātes vēlēšanu sistēma ir diezgan sarežģīta un birokrātiska. Pieteiktās partijas sarakstu izskata komisija, kura tad pieņem vai nepieņem partiju. Taču, tā kā partija parasti ir tikai viena, tad tā

arī tiek pieņemta, un šis solis liekoties pat bezjēdzīgs. Arī balsstiesīgo sistēma reizēm šķietot tikai formalitāte: „Es pagājušajā gadā nekļuvi par balsstiesīgo, taču tiku ievēlēta par Kultūras virziena vadītāju un tāpat daudz ietekmēju. Domāju – varbūt šai sistēmai nepieciešamas kādas pārmaiņas,” ar

viedokli dalās Oļesja. Pēc vēlēšanām tiek dotas divas nedēļas „protestam”, ja kāds students nav mierā ar padomē ievēlētajiem pārstāvjiem. Taču, ja viss ir kārtībā, pēc tam notiek iekšējās vēlēšanas, kur tiek veltīti virzienu vadītāji.

„STIPRO SKRĒJIENS” UN CITAS AKTIVITĀTES

Kā veiksmīgu pasākumu varot minēt „Stipro skrējienus”. Pagājušogad tas esot ļoti veiksmīgi izdevies. „Mēs veidojām trasi, kurā notika tāda kā dalībnieku atlase, un tas bija ļoti vērtīgi, jo mēs tiešām izvēlējāmies spēcīgākos cilvēkus, rezultāti bija labāki nekā visos iepriekšējos gados. Parasti dalībnieku izvēle notika stipri brīvprātīgi – „tu varētu piedalīties”. Taču šoreiz dalībniekus tiešām pārbaudījām,” stāsta Oļesja. Izturīgākie dalībnieki tālāk devās uz lielajām „Stipro skrējiena” sacīkstēm.

Vērtīgs pasākums ir Bibliotēkas nakts, kad studentiem visu nakti ir pieejami visi bibliotēkas resursi, lai varētu veiksmīgāk sagatavoties sesijai. Taču šogad ir radusies diskusija par to, cik Bibliotēkas nakts ir lietderīga, – studenti to apmeklējot pārāk

<< Gada balvas mērķis ir pateikties cilvēkiem, kuri ir daudz palīdzējuši un darbojušies universitātes labā, tāpēc turpmāk iecerēts pateikties visiem un procesu nesarežģīt ar balsošanu.>>

neaktīvi, un šķiet, ka īsti nav vērts ko tādu vispār rīkot. „Manuprāt, Bibliotēkas nakts notiek nepareizajā laikā – nedaudz par agri, jo tie studenti, kuriem ir vajadzība mācīties naktīs, parasti darbus ir atstājuši uz pēdējo brīdi. Tāpēc daudzi izvēlas mācīties mājās un pa dienu,” novērojusi Oļesja.

BALLE, GADA BALVA UN LIELĀ JUBILEJA

Liels un pamanāms otrā studiju pusgada pasākums ir Pavasara balle Latviešu biedrības namā. Parasti tā notiekot aprīļa beigās vai maija sākumā. Šogad balle notiks universitātes aktu zālē. „Iespējams, būs kādi īpaši mūziķi, bet lai paliek intriga,” noslēpumu neatklāj Oļesja.

Pavasara balle notiks jau trešo gadu, un to ieviesusi bijusi Studentu padomes

2013. GADA STUDENTU PADOMES VIRZIENU VĒLĒŠANAS. PRIEKŠPLĀNĀ STUDENTU PADOMES PRIEKŠSĒDĒTĀJA LIENE ŠTĀLE

Foto: no LiepU arhīva

nelielu ieskatu: „Plānojam veidot atmiņu stāstus par interesantiem atgadījumiem no studentu dzīves, bijušajiem studentiem un darbiniekiem un esošajiem darbiniekiem. Tiklīdz būs Studentu padomes jaunais sastāvs, ķersimies darbiem klāt ar pilnu sparū. Centīsimies jubilejas laiku padarīt jauku mums visiem.”

CER UZ PĀRMAIŅĀM

Oļesja atzīst, ka Studentu padomes aktivisti esot lielas ambīcijas un lieli plāni – ir vēlēšanās daudz izdarīt, ietekmēt un mainīt. „Esam sapratuši, ka kaut ko panākt varam tikai paši, neatļaidīgi darbojoties un iestājoties par savu pārliecību. Saprotam – būsīm tie skaļākie runātāji, jo mēs neko nevaram zaudēt, bet citu struktūrvienību pārstāvji tomēr uztraucas par savām darbavietām un tāpēc uz lielu pārmaiņu ieviešanu ir gausāki. Studentu padomei piešķirtos budžeta līdzekļus tik viegli nevar samazināt. Ar rektoru gribam runāt par svarīgiem jautājumiem – gan par studiju kvalitāti, gan studiju servisu,” stāsta O. Kordejnonoka.

IZTURĪGĀKIE STUDENTI - NIKS LAGZDIŅŠ, AVIS KARZONS, TOMS GŪTMANIS UN LINDA JĒGERE - PĀRSTĀVĒJA UNIVERSITĀTI "STIPRO SKRĒJIENĀ 2013"

Foto: no LiepU arhīva

PRĀTS NEPAĢURST ARĪ TUMŠĀJĀ DIENNAKTS LAIKĀ - STUDENTI DARBOJAS "BIBLIOTĒKAS NAKTĪ"

Foto: no LiepU arhīva

Šogad viserudītākā - "Melnā šokolāde"

Foto: no LiepU arhīva

EVIJA KRŪZE

Sesto gadu pēc kārtas Liepājas Universitātē norisinājās Studentu padomes organizētā intelektuālā spēle „Erudīts”. 13. martā kopā pulcējās 16 komandas. Dalībnieku vidū bija arī tādi studenti, kas erudītu konkursā bija piedalījušies arī pērn, kā arī komanda no Grobiņas ģimnāzijas. Protams, bija arī līdzjutēji.

Šajā gadā titulu „Erudīts” ieguva komanda „Melnā šokolāde”, kuru pārstāvēja studiju programmas „Kultūras vadība” 3. kursa studentes Sofija Kistenmahere, Santa Vucāne un Kristīne Vakula. Otro vietu ieguva studiju programmas „Vides un atjaunojamo energoresursu pārvaldība un inženierija” 3. kursa studentu pārstāvētā komanda „Digidigi

traktors”, bet trešo vietu – „Komunikācijas vadības” 4. kursa komanda „Kompots”. Bija arī stila balva, kuru ieguva „Komunikācijas vadības” 3. kursa komanda „Smalkais stils”. Specbalvu par aktivitāti un draudzīgākajiem faniem saņēma studiju programmas „Jauno mediju māksla” 2. kursa studentu komanda „#YOLO”, savukārt veicināšanas balvas par komandas garu un asprātīgajām atbildēm saņēma komandas „Kāpēc tev nav grebene?”, „Koplietošanas traģēdija” un „Čikitas”.

Par godu Liepājas Universitātes 60. dzimšanas dienai konkursā tika iekļauti jautājumi par universitāti. Vislabāko rezultātu uzrādīja studiju programmas „Biznesa un organizāciju vadība” 1. kursa komanda „Kaktuss”.

Pasākuma „Erudīts” atbalstītāji: veikals „Knopka”, Liepājas Simfoniskais orķestris, „Fazer”, „Art soapworks”.

Strādā projektos - saņem stipendiju!

Liepājas Universitātes Zinātnes un inovāciju parks piedāvā studentiem iespēju strādāt dažādos projektos līdz pusgamam un šajā laikā saņemt no 90 līdz 500 eiro mēnesī. Darbus ir iespējams veikt brīvā laikā, un nav nepieciešamas speciālas zināšanas.

Iespēja strādāt un saņemt stipendiju ir tikai jauniešiem vecumā no 18 līdz 24 gadiem, kuri reģistrējušies Nodarbinātības valsts aģentūrā kā bezdarbnieki, tātad nedrīkst būt citas darba attiecības.

Lai pieteiktos, jāsūta savs CV uz e-pastu: info@zip.liepu.lv.

LIEPU zip
ZINĀTNES UN INOVĀCIJU PARKS

Stāsti mums apkārt

VENDIJA PIKŠE

Kas veido mūsu universitāti? Šķiet, lielākā daļa uz šo jautājumu atbildētu – mēs, studenti. Jā, protams, ja nebūtu jauniešu, kas vēlas mācīties un gūt zināšanas, droši vien nebūtu arī mācību iestādes. Taču lielākie darītāji un tā saucamie čāklie rūķi patiesībā ir mācībspēki un darbinieki.

Ar dažiem saprotamies labāk, ar dažiem ne tik labi, taču mēs visi (gribam to vai ne) esam kopā. Taču cik daudz mēs zinām par saviem līdzgaitniekiem? No kāda apvidus nākuši, kā kļuvuši par tiem, kas ir tagad? Kāda ir viņu mīļākā nodarbe brīvā laikā utt.?

Uz sarunu aicināju Liepājas Universitātes Administratīvo direktoru un Socioloģisko pētījumu centra vadītāju, Liepājas Universitātes vēstures un biogrāfiskās pētniecības entuziastu **ARTURU MEDVECKI**. Viņš ir ar universitātes vēsturi un darbinieku biogrāfisko pētniecību saistīto vairāku izdevumu veidošanas iniciators un autors, publicējis daudzus zinātniskos rakstus Latvijā un ārvalstīs. Kopumā izdoti trīs Liepājas Universitātes darbinieku dzīvesstāstu krājumi, sagatavošanā – ceturtais, atsevišķa grāmata „Liepājas Universitātes akadēmiskā personāla biogrāfiskais rādītājs” un monogrāfija „Kārlis Rūdolfs Kreicbergs un viņa laiks”, kas veltīta LiepU sieviešu kora „Atbalss” dibinātājam.

Kam radās ideja par dzīvesstāstu veidošanu?

Latvijā 20. gadsimta 90. gados pamazām sāka veidoties mutvārdu vēstures arhīvs, šo darbu uzsāka Māra Zīmite un Augusts Milts. Mani uzrunāja A. Milts, aicinot iesaistīties cilvēkarhīva veidošanas procesā. Kopā ar

citiem pētniekiem uzsākām ekspedīcijas Lejaskurzē. Gūtā pieredze bija rosinoša izveidot divu veidu darbus – mācībspēku biogrāfisko rādītāju un universitātes cilvēku dzīvesstāstus par personībām ar ilggadēju darba pieredzi, cilvēkiem, kurus mēdzu saukt par zelta fondu.

Kā izvēlējāties cilvēkus, par kuriem rakstīt?

Dzīvesstāstos iekļauti tie cilvēki, kam būtu jāsaņem paldies par viņu ieguldīto darbu un pūlēm. Protams, vēl palikuši daudzi, par kuriem arī vajadzētu pastāstīt. Diemžēl starp tiem ir arī tādi, kuru vairs nav starp mums, bet ir vēl daudzi, ar kuriem būtu nepieciešams parunāt, lai izveidotu nākamo atmiņu krājumu.

Vai padomā ir vēl kāda grāmata?

Radās doma iet ne tikai plašumā, bet arī dziļumā. Piemēram, pievērsāties mūsu universitātes ilggadējam sieviešu kora „Atbalss” vadītājam Kārlim Rūdolfam Kreicbergam, izveidojot monogrāfiju par viņa dzīvi. Ja paskatās biogrāfiskajā rādītājā, tad par Kreicberga kungu ir rakstīts tikai pāris rindiņi, ja ieskatāties dzīvesstāsta krājumā, tad tur ir apmēram desmit lapu, bet monogrāfijā ir ap 300 lapaspusī. Darbs ir ļoti laikietilpīgs, prasa daudz spēka un arī resursu, tāpēc šādas monogrāfijas top retāk.

Viena lieta, ko cilvēks pats par sevi iedomājas, bet atšķirīga bilde veidojas, ja par viņu izsakās citi, piemēram, laikabiedri un kolēģi. Darbā izmantojam preses izdevumus, arhīva materiālus, dažādu literatūru, fotogrāfijas. Tā rodas precīzāka un patiesāka informācija, ko nodot tālāk nākamajam paaudzēm.

Veidojot dzīvesstāstu krājumus, sarunas tika gan ierakstītas, gan filmētas, tāpēc pastāv iespēja izveidot arī dzīvesstāstu filmas. Bet tās ir, kā teiktu Rainis, – radāmās domas jeb radāmie darbi.

NO KREISĀS - LIENE ROMAŅUKA, ARTURS MEDVECKIS UN IEVA OZOLA

Foto: no LiepU arhīva

Šobrīd esam tikuši līdz ceturtdzīvesstāstu krājuma veidošanai. Tapušas intervijas, bet jāapkopo vēl citi materiāli. Esam veikuši arī nelielu uzlabojumu – sagatavojam par katru teicēju nelielu biogrāfiju apkopojot anotāciju. Lielākā daļa manu laikabiedru zina šos cilvēkus, taču jaunajai paaudzei var rasties jautājumi, kāpēc tieši viņi ir iekļauti vienā vai otrā grāmatā, kāds isti bijis viņu ieguldījums.

Darbs turpinās. Varētu tapt arī grāmata par Liepājas Universitātes vēsturi. Iestrādes ir.

UZZIŅAI

- *Liepājas Pedagoģijas akadēmijas darbinieku dzīvesstāsti*. 1. laid. Sast. un red. Arturs Medveckis. Liepāja: LiePA, 2004. 164 lpp.

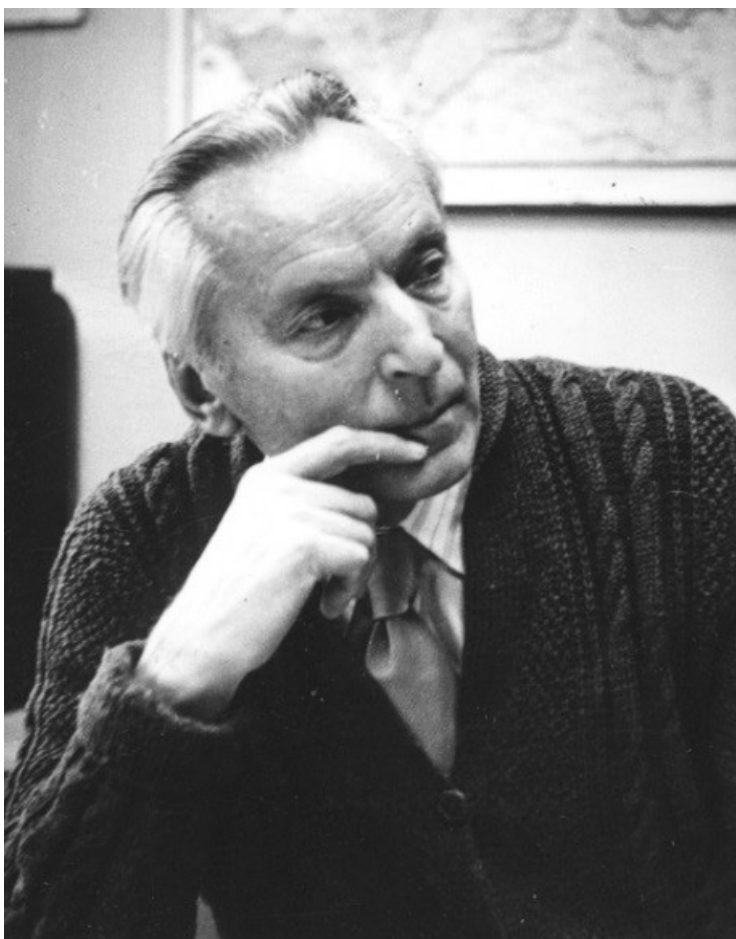
- *Liepājas Pedagoģijas akadēmijas darbinieku dzīvesstāsti*. 2. laid. Sast. un red. Arturs Medveckis. Liepāja: LiePA, 2006. 310 lpp.

- *Liepājas Universitātes darbinieku dzīvesstāsti*. 3. laid. Sast. un red. Arturs Medveckis. Liepāja: LiePA, 2009. 248 lpp.

- *Liepājas Pedagoģijas akadēmija* (Liepājas Universitāte). *Akadēmiskā personāla biogrāfiskais rādītājs*. Sast. un red. Arturs Medveckis. Liepāja: LiePA, 2007. 174 lpp.

- *Medveckis Arturs Kārlis Rūdolfs Kreicbergs un viņa laiks*. Monogrāfija. Liepāja: Liepājas Universitātes Socioloģisko pētījumu centrs, 2012. 324 lpp.

Skolotāju skolotājam Jānim Mencim simtgade

SKOLOTĀJU SKOLOTĀJS - JĀNIS MENCIS

Foto: no J. Menča piemiņas fonda arhīva

EVIJA KRŪZE

Šogad JĀNIM MENCIM (senioram) aprit 100 gadi. J. Mencis (1914. gada 4. maijs – 2011. gada 31. janvāris) bija latviešu matemātiķis, ilggadējs mācībspēks Liepājas Pedagoģijas akadēmijā – tagadējā Liepājas Universitātē –, matemātikas mācību grāmatu autors un Latvijas emeritētais zinātnieks.

„Ar pilnu atbildības sajūtu varu teikt, ka gan kā skolēni, gan kā darbabiedri mēs esam apbrīnojuši viņa darba spējas, talantu, iekļūtību, viņa prasmi vadīt un viņa Tēvzemes mīlestību... Viņš vienmēr bija patiess un augstā godā turēja latviešu valodu un kultūru,” tā J. Mencis atceras viņa audzēknis un ilggadējs kolēģis, LiepU Dabas un inženierzinātņu fakultātes matemātikas studiju programmas direktors Kārlis Dobelis.

RAŽENĀ MŪŽĀ PAVEIKTAIS

J. Mencis ir strādājis par skolotāju Rīgā un Liepājā. No 1964. līdz 1999. gadam bija Liepājas Pedagoģijas akadēmijas (šobrīd Liepājas Universitāte) Matemātikas katedras vadītājs, docents un profesors. Sakārtojās desmitiem mācību grāmatu un mācību līdzekļu, kā arī metodisko literatūru skolotājiem. Profesors izglītojis simtiem skolēnu un skolotāju, sagatavojis un vadījis televīzijas mācību raidījumus sākumskolas un pamatskolas skolēniem.

Par saviem nopelniem 1994. gadā J. Mencis apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni. Tā kā dzīves ceļi izcilo matemātikas skolotāju atveda uz Liepāju, tad ieguvēji bijuši daudzi liepājnieki. Ne velti 2004. gadā ieguvis titulu „Goda liepājnieks” par nopelniem pilsētas labā, bet 2009. gadā saņēmis arī Ministru kabineta Atzinības rakstu.

Iespējams, vēl lielāks gandarījums bijis, ka ar matemātikas pasauli aizrāvēis arī dēls Jānis Mencis (juniors). Šobrīd

<< Jānis Mencis aizrāva savus skolēnus, studentus, kursantus ar savu personību: dziļām un ļoti daudzpusīgām zināšanām, savu prasmi vissarežģītākos jautājumus izskaidrot precīzi un iespējami vienkārši atbilstoši auditorijai. >>

asociētais profesors strādā Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas fakultātē un ir Vispārīgās matemātikas katedras vadītāja p.i. Arī viņš ir matemātikas grāmatu autors, kuras izstrādājis gan individuāli, gan kopā ar tēvu. Meita Selga Mence ir pazīstama komponiste un profesore Mūzikas akadēmijā.

SPILGTĀKĀS ATMIŅAS

„LiepU Vēstīm” savās atmiņās nedaudz dalās Dr. math. **KĀRLIS DOBELIS**, kurš bijis J. Menča audzēknis 6. un 7. klasē un gandrīz 50 gadus kolēģis. Viņš uzsver, ka grūti izdalīt kādas spilgtākās atmiņas par skolotāju un profesoru, kurš, viņaprāt, bija ļoti spilgta personība – personība, kas izveidoja matemātikas mācīšanas sistēmu Latvijas pamatskolā pagājušā gadsimta 70. – 80. gados, personība, kas izveidoja matemātikas skolotāju sagatavošanas sistēmu pamatskolai, personība ar izcilu matemātiķa un izcilu pedagoga talantu.

K. Dobelis uzskata, ka vislabāk J. Mencis raksturo vārds **skolotāju Skolotājs**.

„J. Mencis aizrāva savus skolēnus, studentus, kursantus ar savu personību: dziļām un ļoti daudzpusīgām zināšanām, savu prasmi vissarežģītākos jautājumus izskaidrot precīzi un iespējami vienkārši atbilstoši auditorijai. Viņam bija nepieņemami konkrētai auditorijai nepamatoti sarežģīti izskaidrojumi. Dažkārt, noklausoties kādas problēmas izklāstu,

pierādījumu vai vienkārši risinājumu, viņš teica: „Kāpēc vajag vienkārši, ja var tik sarežģīti? Sekoja J. Menča problēmas vienkāršs, visiem saprotams izklāsts. Viņš bija objektīvs un ļoti tolerants – nekad neuzspieda savu viedokli,” stāsta K. Dobelis. Viņš atceras vienu no spilgtākajām profesora atziņām: „Ko vien vari – galvā dari!” J. Mencis uzskatīja, ka personas attīstībai ļoti svarīgi ir galvas rēķini.

JUBILEJAS PASĀKUMI

Liepājā norisināsies vairāki pasākumi, kas būs veltīti Jāņa Menča simtgadei.

11. un 12. aprīlī Liepājas Universitātē notiks Latvijas Matemātikas skolotāju asociācijas konference „Matemātikas mācīšanas metodika: vēsture un mūsdienas”.

No 7. aprīļa līdz 20. maijam LiepU bibliotēkā notiks J. Menča (seniora) grāmatu izstāde.

No 8. līdz 10. maijam LiepU notiks profesora simtgadei veltīta Baltijas matemātikas didaktikas konference „Matemātikas mācīšana: pagātne un perspektīvas”, kuru organizē Jāņa Menča piemiņas fonds. Savukārt 9. maijā Jāņa Menča piemiņas fonds organizē piemiņas plāksnes atklāšanu pie Liepājas Universitātes galvenās ēkas ieejas.

„Apgādā Zvaigzne ABC” klajā nāks J. Mencis Indras Imbovicās grāmata „Dzīves svinētājs Jānis Mencis. Sarunas, atmiņas, vērtējumi”.

JĀŅA MENČA PIEMIŅAS FONDS

Fonda mērķis:

- Profesora Jāņa Menča piemiņas saglabāšana
- Jāņa Menča pedagoģiskā un zinātniskā mantojuma popularizēšana
- Studentu, pedagogu un pētnieku radošo darbību matemātikas didaktikas jomā atbalstīšana

Fonda rekviziti:

JĀŅA MENČA piemiņas fonds

Reģistrācijas Nr. 40008182684
Konta Nr.: LV96HABA0551031593226
SWEDBANK
Adrese: Lielā iela 14, Liepāja, LV-3401
<http://www.draugiem.lv/profmencis/>

Neimaņu dinastija jeb pastāvēs, kas mainīsies

EVĪJA SPROĢE

Rektora vietniece kvalitātes jautājumos ILMA NEIMANE Liepājas Universitātē (sākotnēji Liepājas Pedagoģiskajā institūtā – LPI) strādāja jau kopš 1984. gada, kad pabeigusi matemātikas studijas. Taču jau pirms tam viņai bijusi cieša saistība ar augstskolu, jo te strādājuši Ilmas vecāki un praktiski pavadītas bērnības dienas.

VECĀKI IERODAS PĒC SADALES

Ilmas Neimanes mamma Vīlma Kalme uzsāka darbu LPI 1957. gadā, strādāja par fiziskās kultūras pasniedzēju Fiziskās kultūras un sporta katedrā līdz pat 1971. gadam, tad turpināja darbu par latviešu valodas pasniedzēju Latviešu valodas katedrā no 1971. līdz 2009. gadam, kad pārtrauca aktīvās darba gaitas. Tēvs Eduards Neimanis strādāja LPI Metodiku katedrā no 1966. līdz 1971. gadam.

Vīlma Kalme Liepājā ieradās pēc valsts sadales, kad bija beigusi Latvijas Valsts fiziskās kultūras institūtu un saņēmusi

norikojumu uz vēju pilsētu, bet Eduards Neimanis bija absolvējis Rīgas Pedagoģijas institūtu un darba gaitas uzsācis tagadējā Liepājas 1. ģimnāzijā par darbmācības skolotāju. Pēc tam savu metodiķa praksi realizēja LPI.

SPORTA PAKLĀJI UN SKAISTAS LEĻĻU MĀJAS

„Manā bērnībā bērnudārzu iespējas bija minimālas. Praktiski LiepU esmu uzaugusi, atrodoties vai nu sporta zālē uz sporta paklājiem, kur ar studentiem strādāja mamma, vai pietēta (lejā – šīs ēkas pagrabos), kur viņš studentiem vadīja darbmācības nodarbības. Man vēl tagad prātā palikušas skaistās leļļu mājas, ko studenti gatavoja ar visu apgaismojumu un mēbeļiem. Pēc tam šeit mācījās sākumskolas klasēs, t. s. Bāzes pamatskolā,” atmiņās dalās I. Neimane.

Laika gaitā notikušas dažādas izmaiņas. Mainījusies ir arī mūsu augstskola – Liepājas Universitāte.

„Tolaik augstskola piedāvāja tikai augstas raudzes skolotāju sagatavošanas

programmas, pamazām apgūstot obligāto mācību priekšmetu mācīšanas metodiku. Zināšanu latīņa tika celta, ņemot vērā vadošo Latvijas metodiķu darbu, papildinot to ar Krievijas elitārās zinātnes sasniegumiem, tādējādi mūsu augstskolā ļaujot ienākt jauniem studiju virzieniem,” stāsta Ilma Neimane. Viņasprāt, gadu gaitā mainījušās arī studentu un mācībspēku savstarpējās attiecības. „Tās raksturojot, nevajadzētu attiecināt labāks vai sliktāks, tas būtu subjektīvs viedoklis. Tās vienkārši ir citādas, esam kļuvuši mērķtiecīgāki, dažkārt reidzīgāki, vienlaikus motivētāki un uz rezultātu vērsti.”

Uz jautājumu, ko rektora vietniece kvalitātes jautājumos novēl Liepājas Universitātei, studentiem un darbiniekiem, I. Neimane atbild: „Turēt roku uz pulsa, citējot Raini, – pastāvēs, kas mainīsies. Apzinoties, ka augstākā izglītība ir inerta sistēma, kur izmaiņas ienāk lēnāk nekā citās tautsaimniecības/zinātnes nozarēs, tomēr kopīgiem spēkiem spēt noturēt Liepājas Universitātes nišu Eiropas kontekstā.”

V. KALMES MEITA - ILMA NEIMANE - LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES REKTORA VIETNIECE KVALITĀTES JAUTĀJUMOS

Foto: no LiepU arhīva

V. KALME STUDIJU GADOS LATVIEŠU VALSTS FIZISKĀS KULTŪRAS INSTITŪTĀ

Foto: no LiepU arhīva

MŪSU ABSOLVENTI

Nes latviešu valodu un kultūru pasaulē

EVĪJA SPROĢE

Liepājas Universitātes (LiepU) absolvente LĀSMA ĢIBIETE ir darījusi ļoti daudz, lai pasaulē dzirdētu par Latviju, mūsu valodu un kultūru. Viņa pasaulē ir nesusi arī Liepājas vārdu.

L. Ģibiete ir publiciste, lektore un Eiropas Latviešu apvienības (ELA) komunikāciju referente. Latviešu valodu mācījusi Rietumungārijas Universitātes studentiem, latviešu valodu kā svešvalodu pasniedzusi arī Johanna Gutenberga universitātē Maincā – Vācijā.

„Rietumungārijas Universitātē strādāju sešus studiju gadus, pasniedzama ungāru studentiem latviešu valodu kā svešvalodu, tāpat latviešu literatūru, folkloru, Latvijas vēsturi, etnoģenēzi un kultūras vēsturi. Ungāri mūsu valodu, kā arī kultūru uztver ar lielu ieinteresētību, studentiem ļoti patīk salīdzināt, kā ir Latvijā un kā – viņu dzimtenē,” laikrakstam „LiepU Vēstis” stāsta L. Ģibiete.

LATVIEŠU RAKSTNIEKU DARBI UNGĀRIJĀ

L. Ģibiete kopā ar universitātes katedras vadītāju Jānošu Pustai ir sagatavojuši un izdevuši divus bilingvālus (ungāru un paralēli latviešu valodā) krājumus, kā

kas tautā vairāk zināma kā Torņakalna baznīca, mācītājs Kasparš Simanovičs krājumā paustos domu graudus izmantojis vairākos savos sprediķos,” savu prieku neslēpj L. Ģibiete.

BIĻETE UZ PARADĪZI

Lāsma ļoti daudz ceļo un arī savus ceļojumus ir aprakstījusi grāmatā „Biļete uz paradīzi”. Ceļošanu Lāsma uzskata par savu hobiju un teic: „Pati to uzskatu par lielu dāvanu, ka man, pārsvarā jau darba dēļ, bijusi tik karaliska iespēja apmeklēt daudzas valstis ar atšķirīgām kultūrām un mentalitātēm.”

Skatoties uz apņēmīgiem un enerģiskiem cilvēkiem, šķiet, ka enerģija kūst kūstā no viņu ķermeņiem, un vēlos zināt, kur viņi smeļ spēku?

Šķiet, ka arī Lāsmā ir kāds slepens dzinējspēks, kas dzen viņu uz priekšu sākt arvien jaunus projektus. L. Ģibiete ir pirmā, kas veikusi pētījumu par latviešu medijiem ārpus Latvijas.

„Projekts par latviešu mediju darbību aiz mūsu valsts robežām tapa saistībā ar manu amatu Eiropas Latviešu apvienībā. Līdz šim neviens neko tādu nebija pētījis, līdz ar to jutos gandrīz kā pirmatklājēja. Jāpiebilst, ka šis pētījums bija arī viena no mana kvalifikācijas darba daļām, kad gatavojos beigt studijas Liepājas Universitātes profesionālo studiju programmā „Sabiedrisko

EIROPAS LATVIEŠU APVIENĪBAS PĀRSTĀVJI PIENĒMŠANĀ PIE VALSTS PREZIDENTA ANDRA BĒRZIŅA 2014. GADA 20. JANVĀRĪ.

NO KREISĀS PUSES - APVIENĪBAS PREZIDIJA PRIEKŠSĒDĒTĀJS ALDIS AUSTERS, KULTŪRAS REFERENTS KRISTAPS GRASIS, PREZIDENTS, KOMUNIKĀCIJU REFERENTE LĀSMA ĢIBIETE UN APVIENĪBAS PREZIDIJA LOCEKLIS MĀRIS PŪLIS.

Foto: Valsts prezidenta kanceleja

<< Pati to uzskatu par lielu dāvanu, ka man, pārsvarā jau darba dēļ, bijusi tik karaliska iespēja apmeklēt daudzas valstis ar atšķirīgām kultūrām un mentalitātēm. >>

arī vienu mācību līdzekli ungāru studentiem Latvijas vēsturē. Par godu Latvijas Valsts proklamēšanas 90. gadadienai Rietumungārijas Universitāte izdeva Liepājas dzejnieka Modra Zihmaņa lirikas krājumu „Levelek Margarétahoz//Vēstules Margrietiņai” ungāru un latviešu valodā, savukārt pēc gada – 2008. gadā – klajā nāca izcilās esejistes Zentas Mauriņas eseju krājums „Zenta Maurina – élete és esszéi//Zenta Mauriņa – viņas dzīve un esejas”. Šajā grāmatā ir iekļautas astoņas esejas un L. Ģibietes rakstītais apjomīgais pēcvārds par autores dzīvi un daiļradi latviešu un ungāru valodā. „Īpašs prieks, ka šis krājums ļoti iepaticies ne tikai ungāriem, kam tas tika gatavots, bet arī latvieši to pratuši novērtēt. Piemēram, Rīgas Lutera draudzes,

attiecību speciālists” atklāj L. Ģibiete.

Lāsma savu brīvo laiku pavada tāpat kā lielākā daļa cilvēku – satiekas ar draugiem, tērē pie gardas kafijas tases, apmeklē angļu un igauņu valodas kursus vai vienkārši lasa kādu labu grāmatu. „Tā kā no 2012. gada Ziemassvētkiem esmu Rīgas Lutera draudzes locekle, aktīvi iesaistos kalpošanas darbā, kas sniedz lielu gandarījumu,” atklāj Lāsma un piebilst, ka laikam daba apveltījusi ar „zaļajiem pirkstiņiem”, tādēļ pavasaros intensīvi stāda un pārstāda dažādus augus.

LIEPĀJAS UNIVERSITĀTI ABSOLVĒ DIVREIZ

Uzzinu, ka L. Ģibiete Liepājas Universitāti ir absolvējusi divreiz – 2005. gadā, kad beidza maģistra

studijas filoloģijā, bet 2012. gada nogalē tika absolvēta profesionālo studiju programma „Sabiedrisko attiecību speciālists”. Viņa no studiju laikiem atceras vairāku mācību spēku vērtīgās atziņas. „No filoloģijas studiju laikiem palikušas prātā lieliskās nodarbības, ko vadīja Anda Kuduma un Zanda Gūtmane, savukārt no nesējajiem laikiem, kad studēju sabiedriskās attiecības, labā atmiņā palikušas nodarbības pie Ingas Pūres un Madaras Priedoliņas. Tajās tiešām guvu vērtīgas zināšanas,” stāsta LiepU absolvente.

Lāsma ir ļoti priecīga par to, ka ir varējusi studēt LiepU neklātienē, pati būdama Ungārijā: „Strādājot Rietumungārijas Universitātē, vēlējās vēl ko apgūt jeb studēt neklātienē Latvijā. Un tas izdevās, pateicoties Liepājas Universitātes mācībspēku pretimnākšanai, šīs studijas varēju ne tikai iesākt, bet arī pabeigt.”

Lāsma Ģibiete studentiem un pasniedzējiem novēl veiksmi darbā, daudz radošu ideju, bet, galvenais, stipru veselību! „Ja būs veselība, pārējo, kā saka gruziņi, nopirks pa naudu!” uzsver liepājniece.

PĀRIS DIENU PĒC CEĻOJUMU STĀSTU GRĀMATAS "BIĻETE UZ PARADĪZI" PREZENTĀCIJAS 2013. GADA JANVĀRĪ. ŠVEICES KŪRORTĀ MONTRE (MONTREUX)

Foto: no personīgā arhīva

Akadēmiskās zināšanas apaudzē ar radošumu

"KAD STUDĒJU, DOMĀJU, CIK VAR MALT TEORIJU. BET TAGAD SAPROTU, CIK AKADĒMISKAIS PAMATS IR SVARĪGS. CIK SVARĪGI IR ZINĀT KOMPOZĪCIJAS UN DARBA UZBŪVES LIKUMUS," STĀSTA MĀKSLINIECE AKSANA LENDELE, DEMONSTRĒJOT SEVIS VEIDOTO VITRĀŽU. Foto: Egons Ziverts

MĀRTIŅŠ GRĪNBERGS

Māksliniece **AKSANA LENDELE** strādā ar dažāda veida materiāliem – zīdu, stiklu, porcelānu –, kurus apglezno ar gaišām un pavasarīgām krāsām. Amata prasmi un meistarību ieguvusi Liepājas Universitātē, kuru absolvēja pirms 10 gadiem, bet par studiju gadiem vēl aizvien prātā mājā patīkamas un skaistas atmiņas.

STUDIJAS NEKAD NEAIZMIRSĪS

Studēt Liepājas Pedagoģijas akadēmijā A.Lendele atbraukusi 1990.gadu beigās un studijas programmā „Lietišķā mākslas un kultūra” pabeigusi 2004.gadā. „Trešajā vai ceturtajā kursā studiju programma tika akreditēta un kultūra

nosaukumā tika aizstāta ar dizainu,” stāsta A.Lendele. „No tā gan mēs necietām, tikai ieguvām, jo nāca klāt vēl vairāk iespēju.”

Par studiju laiku māksliniecei ir daudz patīkamu atmiņu, kuras neesot iespējams aizmirst. Sarunā A.Lendele atzina, ka ir patīkami un pat aizkustinoši atcerēties pie katra pasniedzēja pavadīto laiku, novērtēt iegūtās zināšanas.

„Katru gadu mums bija savs kurators, kas vadīja kursu. Visus gadus bija akadēmiskā gleznošana, zīmēšana, bet arvien to papildināja jauni kursi, kas palīdzēja akadēmiskās zināšanas apaudzēt ar radošumu,” atminas A.Lendele. Pie Dzintras Vīriņas visvairāk patīkusi pasniedzējas spēja mācīt: „Skolotāji bija kolosāla pacietība. Mēs bijām ļoti atšķirīgi un dažādi – gan no mākslas skolām,

koledžām, gan arī tikko kā no vidusskolas, bet viņa visu skaidroja no nulles.”

Aija Druvaskalne-Urdze sievietes atmiņās aizņem īpašu vietu. „Aija mani personīgi atvēra jaunai mākslai,” klusi un domīgi nosaka A.Lendele. „Viņa mācēja katrā studentā atklāt ko jaunu. Protams, sniedza arī akadēmisko pamatu, bet viņa palīdzēja atvērties un atrast savu nišu.”

Piemēram, pasniedzēja studiju laikā uzņēmās interesantu eksperimentu, kurā piedalījās arī A.Lendele. „Salasijamies brīvprātīgie – mēs bijām grupa numur viens – un nesām mākslu ārā uz ielas. Tā darījām, jo pats process bija baudāms un arī skatāms. Pētījām, kā reaģē cilvēki. Ziniet, mijiedarbība ar publiku pati par sevi ir māksla. Mēs radījām unikālas performances, kuras atkārtot nav iespējams.”

Reizi gadā senie mākslinieki–ciņubiedri pulcējas kopā, lai atkal atcerētos studiju laiku: „Pērn oktobrī, Aijas atceres dienā, Liepājas muzejā veidojām mazu performanci. Katrs iepriekš domājām, kā atmiņas un emocijas varētu parādīt, kā to visu harmoniski apvienot” Runājot par A.Druvaskalni-Urdzi, kas pirms vairākiem gadiem devās aizsaulē, mākslinieces balss vairākkārt ietrietas.

IZJUST MĀKSLAS SMARŽU

A.Lendele apzinās, ka jaunībā mākslas teoriju iemācīt nav viegli, ko novēro arī savu meitu mācībās, kas piedalās ne tikai dažādos vidusskolas pulciņos, bet arī apmeklē Mākslas skolu. „Kad studēju, domāju, cik var malt teoriju. Bet tagad saprotu, cik akadēmiskais pamats ir svarīgs. Cik svarīgi ir zināt kompozīcijas un darba uzbūves likumus,” stāsta A.Lendele.

Par savām uzkrātajām zināšanām māksliniece pateicas saviem skolotājiem – Dzintrai Vīriņai, Aldim Kļaviņam, Aijai Druvaskalnei-Urdzei un Herbertam Erbam. „Vēlētos turpināt mācības maģistrantūrā Herberta Erba vadītā. Man viņš ir liela autoritāte. Herberts pēdējā kursā mums bija gluži kā punkts uz „i” – palīdzēja sakārtot un nostabilizēt zināšanas,” stāsta A.Lendele.

Jau pēc studiju pabeigšanas māksliniece domājusi par iestāšanos maģistrantūrā, taču uzreiz tas neizdevās, jo dzīvē svarīgāka bija cita prioritāte – ģimene. Šobrīd meitas ir paaugušas – 12 un 13 gadu jaunas –, tāpēc nodomu, iespējams, arī realizēs. „Sevi esmu ierakstījis mūžīgo studentu kārtā. Zināšanu un prasmju nekad nevar būt par daudz. Dažkārt lekcijās studenti saka: atkal mums te ir kārtējais fufelis. Bet cits toties teic, ka bija ļoti forši, jo no katras lekcijas, pat ja ir pateikti vien pāris teikumi, var iegūt ļoti daudz, paņemt būtiskāko,” teic LiepU absolvente.

Vaicāta, ko visvairāk māksliniece ir ieguvusi no studijām Liepājā, viņa mazliet apmuls: „Grūti pateikt dažos

vārdos. Ļoti pietrūkst šis laiks, kolosālās attiecības, draudzība. Tas viss ir tāds kopējs process, kas sirdī atstāj ļoti dziļu iespaidu. Kad eju garām universitātes ēkai Kuršu ielā, dziļi ieelpoju to gaisu, kas ir pārpilns ar terpentīna, eļļas krāsu smaržu, gremdējos atmiņās, dažkārt arī apciemoju pasniedzējus.”

No savām mākslas autoritātēm A.Lendele ir ieguvusi ne tikai zināšanas vien. „Pasniedzējiem jāsauc milzīgs paldies par mums veltīto laiku, mīlestību, emocijām. Atskatoties uz atmiņām, rodas miers – sirdsmiers, kas nevis ieaijā, bet gan vilina iegūto dot tālāk citiem.”

Māksliniece bieži rīko dažādus kursus, māca cilvēkus, kuri vēlas pilnveidot savas zināšanas un prasmes. Piemēram, vasarā plāno doties uz dzimto pusē, lai mācītu apgleznot zīdu.

„Savu zināšanu nodošana citiem nav iedomājama kā sausa lekcija. Jādomā, lai process un galarezultāts cilvēkam radītu prieku, jo varbūt tad radīsies dzirksts un šis cilvēks nolems arī tālāk darboties mākslas laukā. Līdzīgi kā mani studiju laikā aizrāva sastaptie pasniedzēji. Ceru, ka arī es spēju kādu šādi motivēt un aizraut.”

TUVĀK DABAI

Ienākot pie sievietes mājās, fonā skan putnu vītrošana, ko atskaņo datora skaļruņi. Skaņas palīdzot uzburt pavasara ainu. Vaicāta, kāpēc tieši pavasaris kalpo par iedvesmas avotu, māksliniece min gadalaika nemitīgās un straujās pārmaiņas, kad ik dienas notiek kas jauns. „Ja es eju dārzā strādāt, tad ņemu putnus līdzi. Citiem putni vēl čuč, bet man jau skan,” iesmejas A.Lendele.

Uz Priekuli mākslinieci atveda vēlme būt tuvāk dabai: „Vēlējos, lai bērni izaug pie dabas. Pati esmu izbaudījusi bērniību laukos.” Dzīvojot Liepājā, sapratusi, ka parādīt dabas skaistumu bērniem nav iespējams, to var vien mazākā pilsētā vai miestā. Priekuli, kurā dzīvo jau sešus gadus, dēvē par mierīgu un sev saistošu.

TOP ARĪ GAUMĪGAS ROTU LĀDĪTES

Foto: Egons Ziverts

Paņem maksimāli daudz, ko sniedz studijas

ARTURS TREILIBS

LiepU absolvente **ZANE KRAKUPE** savulaik izvēlējās studēt profesionālajā bakalaura studiju programmā „Kultūras vadība”. Šobrīd vada daudzus kultūras projektus un ir Radio SWH Liepājas studijas vadītāja.

Kas pamudināja studēt Liepājas Universitātē? Tas bija pašas lēmums vai citu ieteikums?

Vienu brīdi vilināja Rīga, bet, tā kā draugs dzīvoja un strādāja Liepājā, sāku nopietni pētīt LiepU studiju programmu piedāvājumu. Apsvēru iespēju studēt vadības zinātnes, bet māsa atrunāja, ka tas ir pārāk izplūdis un nekonkrēts virziens. Mamma mudināja izvēlēties kaut ko saistītu ar matemātiku. Beigās kā viskonkrētāko izvēlējos kultūras vadību. Nolēmu riskēt un mēģināt.

Kāds bija studiju sākums?

Zināmu priekšstatu biju guvusi atvērtu durvju dienās, un redzētais iepatīkās. Iesaku arī citiem apmeklēt šo pasākumu, jo tad nav tik nedroša sajūta. Vismaz zini, kas sagaida.

Ko uzskatāt par lielāko ieguvumu studiju laikā?

Pozitīvi, ka bija ļoti daudz praktisku nodarbību, jo, apgūstot tikai teoriju, manuprāt, vēlāk organizēt pasākumus būtu daudz grūtāk. Paveicās arī ar pasniedzēju Daci Gruntmani, kura tajā laikā bija Rietumu Radio vadītāja, viņa organizēja dažādus pilsētas pasākumus un to sagatavošanā iesaistīja arī mūs. Piemēram, jau no septembra gata-vojamies pilsētas Lielās egles ideģšanai. Tas bija ļoti liels ieguvums.

Trešajā kursā pievienojās studente no Rīgas, kurai bija tikai teorētiskās zināšanas, un viņa atzina, ka šeit paveras pavisam citas un nesalīdzināmi labākas iespējas. Pluss bija arī tāds, ka kursā nebija daudz cilvēku, tādēļ katrs varēja iegūt lielāku un nedalītu uzmanību.

Vai izvēli nenozēlojat?

Vienu brīdi bija doma studēt Rīgas Tehniskajā universitātē, taču paļāvos uz intuīciju par labu Liepājas Universitātei un domāju, ka darīju pareizi.

Kādi spilgtākie iespaidi palikuši atmiņā?

Spilgtākais varētu būt visi organizētie pasākumi. Tā kā studentu skaita ziņā bijām neliels kurss, tad visu darījām kopā. Studiju laika lielākais ieguvums ir satiktie cilvēki, tāpat visi pārbaudījumi.

PRIEKŠPLĀNĀ – ZANE KRAKUPE

Foto: no personīgā arhīva

Vairākos viņas darbos ir manāmi dabas motīvi puķu un ainavu veidā, jo daba ir mākslinieces iedvesmas avots. „Dabas tuvums mani ļoti saista. Tā ir tik grandiozi cikliska un pastāvīga, kā arī absolūti mainīga.”

NAV DIVU VIENĀDU

Veidojot pasūtījuma darbus, A.Lendelei ir iespēja izmantot šablonus un attiecīgos priekšmetus, piemēram, krūzes, radīt pilnīgi vienādas, taču māksliniece to nevēlas: „Divas vienādas krūzes ir ļoti grūti atrast, tad pasūtītājam būtu speciāli jāpiesaka, ka tā ir nepieciešams. Man patīk mainīgais.” Apgleznējot zīda lakatus, pamatā ir balts audums, kas vēlāk pārtop mākslas darbā.

„Redziet, ko nozīmē gleznots zīds. Paņemot rokās, tas ir absolūti maigs un gaisīgs,” norāda A.Lendele. „Tas ir caurspīdīgs un skatāms no abām pusēm. Zīds ir ļoti paklausīgs audums. Sintētiskie audumi ir krietni vien raupjāki un nepaklausīgāki.”

Apgleznējot zīdu, māksliniece pielieto dažādas tehnikas un materiālus, piemēram, parafinu. „Šeit no sākuma ir tapis fons un putni pievienoti pēc tam,” skaidro A.Lendele.

Mākslinieces rokās top arī stikla vitrāžas. „Jo vairāk T veida savienojumu, jo stiprāka būs pati vitrāža. Nevar paļauties uz skaistām, līganām formām un cerēt, ka tas viss turēsies kopā,” meistarības noslēpumus atklāj A.Lendele.

Brīvajā laikā uz lina vai kokvilnas kanvas A.Lendele labprāt glezno sev tuvos dabas motīvus. Parasti māksliniece glezno pavasara mēnešos, taču piemājas dārzos bieži šo brīvo laiku paņem sev, līdz ar to nodoties vaļaspriekam neizdodas tik bieži. „Darbus veidoju ar eļļu, akrilu neizmantoju,” stāsta A.Lendele. „Man patīk pats process, patīk, kā smaržo eļļa, kā tā atjaucas, ka varu ar pirkstiem izsmērēt. Kad gleznoju, tad esmu noķēpājusies,” smaida māksliniece.

Iespēja domāt brīvāk

KRISTA JOTIKA

Liepāju un tās universitāti katru gadu par savām mājām uz vairākiem mēnešiem izvēlas vairāki ERASMUS apmaiņas studenti. Arī šis gads nav izņēmums. Viena no apmaiņas studentēm šobrīd ir meitene no Grieķijas – **KSANTĪ SIOKI (Xanthie Sioki)**, kura mācās par logopēdi. Uzaicināju Ksanti uz sarunu, lai uzzinātu, kā viņa salīdzina studijas Grieķijā un Latvijā.

PIESAISTA KULTŪRA UN CILVĒKI

Kad jaunieta bija pārliecināta, ka vēlas iesaistīties studentu apmaiņas programmā, no visām piedāvātajām valstīm un universitātēm viņa izvēlējās tieši mūsējo. Jautājot, kāpēc šāda izvēle, meitene atbild – bijis tālu no viņas mājām. Ksanti internetā izpētījusi

Man patīk arī šis pilsētas nakts dzīve un šejienes cilvēki. Viņi ir ļoti draudzīgi un laipni! Lai arī šeit nav īpaši daudz ko darīt, mēs vienmēr kopā labi pavadām laiku. Kopā ar citiem ERASMUS studentiem mēģinām izdomāt kādu interesantu aktivitāti. Un katru reizi citu. Piemēram, dodamies spēlēt bowlingu, slidot, pagāršot suši vai arī skatāmies filmu ar krievu un latviešu subtitriem," smejojot stāsta meitene.

GRIEĶIJĀ STUDIJAS BEZ MAKSAS

Grieķijā studente mācās ļoti skaistā pilsētiņā Ionnina. Tehnoloģiskajā izglītības institūtā (Technological Educational Institute) mācās 4000 studentu. Grieķijā par studijām ir jāmaksā tikai privātajās koledžās, tādēļ studijas ir bez maksas. Salīdzinājumā ar Latviju vidējā alga Grieķijā šobrīd ir aptuveni 850 eiro.

<< Pagājušogad mums nebija prakses tikai tāpēc, ka Grieķijā bija krīze. >>

informāciju par Liepāju un juties ieinteresēta. Viņu piesaistījusi mūsu kultūra un cilvēki. Pēc šī semestra Ksanti atgriezies Grieķijā, taču viņa plāno palikt Liepājā nedaudz ilgāk, lai apmeklētu festivālu „Summer Sound”.

Kad ieradusies Liepājā, tomēr viss šķitis citādāks nekā pirms tam lasītais internetā. Taču vienīgais, kas Ksanti šeit nepatīk, esot piedzērušies kauši. Pārējais viņu apmierinot.

„Liepāja ir maza un klusa pilsēta.

„Krīzes dēļ ir diezgan grūti dabūt darbu, taču tas ir atkarīgs no darbavietas. Es šobrīd nestrādāju, jo esmu studente,” stāsta Ksanti.

Salīdzinot studijas, jaunieta secina: „Grieķijas skolās pasniedzēji nav tik stingri. Iespējams, tas nav labi, bet mums ir vairāk brīvā laika. Piemēram, pagājušogad mums nebija prakses tikai tāpēc, ka Grieķijā bija krīze. Turklāt Grieķijas universitātēs lekciju apmeklē ap 300 cilvēku, taču šeit tikai apmēram

Foto: no personīgā arhīva

10. Man šķiet, ka izglītības sistēma šeit ir ļoti organizēta.”

Uz jautājumu, vai arī Grieķijā studenti apvieno studijas ar darbu, jaunieta atklāj, ka tas pārsvarā esot nepilna laika darbs. Vērtējot cenas šeit un Grieķijā, Ksanti secinājusi, ka Latvijā cenas esot zemākas nekā Grieķijā, piemēram, ēdienam, dzērieniem, apģērbam, cigaretēm u.c.

IESPĒJA DOMĀT BRĪVĀK

Vaicājot, kāds būs Ksanti lielākais ieguvums, meitene atbild, ka ERASMUS apmaiņas programma dod studentiem iespēju domāt brīvāk un tik daudz par visu neuztraukties, kā arī viņa šeit būs ieguvusi patiešām lieliskus draugus.

Jaunieta cer, ka eksāmenus nokārtos ar labiem vērtējumiem, un

novēl pasniedzējiem nedusmoties, ja viņa neapmeklē kādu no lekcijām. Savukārt studentiem viņa novēl vairāk ballēties.

Lai arī esot iespēja šeit mācīties vēl vienu semestri, viņa šo iespēju neizmanto, jo vēlas atgriezties mājās, lai pabeigtu studijas un pēc iespējas ātrāk atrastu darbu un iegūtu pieredzi.

Solis ārpus komforta zonas

KRISTA JOTIKA

Šogad viena no tiem studentiem, kuriem patīk izaicinājumi, piedzīvojumi un kuri vēlas gūt jaunu pieredzi, bija studiju programmas „Komunikācijas vadība” 2.kursa studente **ANETE AIZKALNE**. Viņa pirms neilga laika atgriezās no Vācijas un ir gatava dalīties savās emocijās.

STARP KALNIEM UN SKAISTU VIDĪ

Vācija ir vienīgā vieta, uz kuru piedāvā doties, ja esi 2.kursa 1.semestra students. Anete dzīvojuši maza pilsētiņā Šmalkaldenā (Schmalkalden), kas atrodas Vācijas vidienē. Jautājot, kā Anete var aprakstīt šo vietu, viņa atbild: „Pilsētiņā ir svaigs gaiss, krāšņa daba, kalni un skaista arhitektūra. Ar vietu jutos ļoti apmierināta!”

Problēmas ar iekušanu jaunā vidē un kompānijā neesot bijušas, jo Anete ir pietiekami komunikabla, ātri vien ar visiem esot iepazīsies.

Jaunieta stāsta, ka Latvijas un Vācijas izglītības sistēma atšķiras. Pie mums tiek uzdots diezgan daudz mājasdarbu, taču Vācijā uzsvars tiek likts tieši uz darbu lekcijās. Taču, viņasprāt, apmaiņas studentiem esot nedaudz vieglāk nekā vietējiem studentiem. Lekcijas bijušas tādas pašas kā Liepājas Universitātes studiju programmas „Komunikācijas vadība” studentiem, piemēram, mārketinga, ekonomika, valodas utt. Darbs lekcijās atkarīgs no tā, kā pasniedzējs vēlas strādāt, jo katram ir sava pieeja. „Bija gan tādas lekcijas, kurās gājām cauri prezentācijām, taču bija arī tādas, kurās patstāvīgi jāstrādā ar izsniegtajiem materiāliem,” stāsta Anete un piebilst, ka katrā lekcijā auditorijā bijuši aptuveni 30 cilvēku.

DEJOJUSI ARĪ SALSU

Ārpus skolas un mācībām esot iespējamas dažādas interesantas nodarbes, piemēram, futbols, basketbols, volejbols, Jiu Jitsu cīņas

AUGŠĒJĀ RINDĀ, TREŠĀ NO LABĀS PUSES - ANETE AIZKALNE

Foto: no personīgā arhīva

<< Būt vienam jaunā vidē ar tik daudz un dažādiem cilvēkiem no visas pasaules liek pašam sevi labāk iepazīt, atklāt spējas, kuras līdz šim nezināji, ka tev piemīt, liek atklāt jaunas īpašības, liek uzdrīkstēties. >>

Anete mācījās Šmalkaldenas Lietišķo zinātņu universitātē (FH Schmalkalden University of Applied Sciences). Piecās fakultātes mācās vairāk nekā 3000 studentu. Universitātes teritorijā atrodas studentu viesnīca, kafējnīca, bibliotēka, fakultātes, futbola, basketbola un volejbola laukumi, kā arī pavasara semestrī ir pieejams āra baseins. Studentu viesnīca, kurā Anete dzīvoja, esot bijusi jauka, kopta un silta. Mēnesī par to bija jāmaksā 200 eiro.

māksla, aerobika, pilates, dejošana. Anete apmeklējusi volejbolu un dažas salsas nodarbības.

Kad jautāju par vietējiem iedzīvotājiem, Anete atbild, ka vietējie esot bijuši laipni, atsaucīgi un izpalīdzīgi (ja nepieciešams). Dažreiz gan atteikušies runāt angliki.

Vācijā produktiem cenas esot līdzīgas kā Latvijā, dažviet pat zemākas, taču pakalpojumi gan esot dārgāki. Kafējnīcā, uzrādot studentu apliecību, pusdienas maksājot apmēram 2,50 eiro.

Uz vaicājumu par lielākajiem ieguvumiem Anete atzīst – ieguvumu ir daudz. Lieliska pieredze, jauni draugi un paziņas, piedzīvojumi, iepazītas citas kultūras un tradīcijas. Būt vienam jaunā vidē ar tik daudz un dažādiem cilvēkiem no visas pasaules liek pašam sevi labāk iepazīt, atklāt spējas, kuras līdz šim nezināji, ka tev piemīt, liek atklāt jaunas īpašības, liek uzdrīkstēties. „Apziņa, ka jūties apmierināts ar aizvadīto semestri, ir pati labākā, jo viss ir bijis atkarīgs tikai no tevis paša. Ja neuzdrīkstēties, tad, iespējams, palaidīsi garām kaut ko lielisku un līdz šim neizbaudītu. Galvenais ir spert soli ārpus savas komforta zonas, tad viss iecerētais izdosies,” stāsta Liepājas Universitātes studente.

Anete noteikti atkal dotos apmaiņas braucienos un iesaka to darīt arī citiem, jo, viņasprāt, tā ir lieliska iespēja paplašināt savu redzesloku. „Galvenais ir dzīvot ar atvērtu sirdi, neielikt sevi rāmjos un visus mīlēt!” iesaka Anete Aizkalne.

"LIELISKA PIEREDZE, JAUNI DRAUGI UN PAZIŅAS, PIEDZĪVOJUMI, IEPAZĪTAS CITAS KULTŪRAS UN TRADĪCIJAS," ATZĪST ANETE AIZKALNE (PA LABI), ESOT KOPĀ AR KOLĒGIEM NO ERASMUS PROGRAMMAS

Foto: no personīgā arhīva

Augstāk kāpt, tālāk tikt, spēcīgāk noturēties

BAIBA ELSTE

Šis ir jubilejas gads ne tikai Liepājas Universitātei, bet arī kādam no universitātes „bērniem”. Tautas deju kolektīvs „Banga” šogad atzīmē savu pirmo apaļo jubileju – 5 gadus. Daudz ir piedzīvots. Iespaidos un pieredzē dalījās kolektīva „tētis” AIGARS KĀRKLINŠ.

Kā atzīmēt piecu gadu jubileju?

Tieši 18. martā, kad ir kolektīva dzimšanas diena, mums īsti nesanāk atzīmēt. Šo notikumu parasti atzīmējam pēc tam, kad sezona jau tuvojas beigām un kad nav tik daudz darba un mācību. Ja nemaldos, visbiežāk tas ir aprīlī. Rīkojam kārtīgu „Bangas” pirti, sarūpējam bagātīgu cienastu, fonā skatāmas koncertu un citu notikumu fotogrāfijas, norisinās atrakcijas, un tam visam seko pats svīnīgākais brīdis – cienāšanās ar „Bangas” svētku torti, kuru grezno kolektīva pastāvēšanas gadskaitlis. Tagad jau aptuveni četrus mēnešus kolektīvam svarīgākais ir citīgs darbs pie jubilejas koncerta, kuram dots zīmīgs nosaukums „Augstāk kāpt, tālāk tikt, spēcīgāk noturēties”. Šobrīd strādājam ar koncerta atbalstītāju piesaisti, tehniskajām lietām, projekcijām, videomateriāliem, ielūgumiem, afišām un, protams, pie deju programmas. Mēs vēlamies, lai šis koncerts būtu svētki ne tikai

mums pašiem, bet arī mūsu atbalstītājiem, universitātes personālam, mūsu ģimenēm, draugiem un visiem citiem, kuri novērtē mūsu darbu un vienmēr ir gatavi sniegt dažāda veida atbalstu.

Koncerts norisināsies Liepājas Olimpiskā centra Rožu zālē 25. aprīlī pulksten 19:00. Tajā būs iespēja redzēt ne tikai mūs, bet arī mūsu draugus – Latvijas Lauksaimniecības Universitātes Tautas deju ansambli „Kalve”, Burtnieku novada jauniešu deju kolektīvu „Sadancis”, Klaipēdas Universitātes studentu ansambli „Vytine” un Liepājas Universitātes vidējās paaudzes deju kolektīvu „Bandzenieki”.

Kas šo piecu gadu laikā ir pats vērtīgākais, par ko gribētos sev uzstāt uz pleca?

Vispirms jau par ilgi lolotu iniciatīvu, kas tika realizēta pirms pieciem gadiem 18. martā Liepājas Universitātes Aktu zālē, – tika dibināts kolektīvs „BANGA”. Doma par to bija jau labu laiku pirms tam, jo Liepājai kā universitātes pilsētai nebija sava studentu tautas deju kolektīva – ambicioza, izteikti studentiska, pārgalvīga, inovatīva, radoša, strādāt gribošā kolektīva. Šķita – kaut kā tāda mums Liepājā pietrūkst! Tieši universitātes deju kolektīvs. Bija pareizi impulsi un motivācija, kas mudināja Kristīni Finku šo mērķi realizēt, un tas notika – tika dibināts kārtīgs studentu tautas deju

TDK "BANGA" - NE TIKAI SAVAS UNIVERSITĀTES, BET ARĪ PILSĒTAS PATRIOTI

Foto: personīgā arhīva

kolektīvs. Sākums, protams, nebija viegls, jo uz pirmo mēģinājumu atnāca apmēram 15 meiteņu un viens puisis. Taču, neņemot vērā šo faktu, pamazām augām un neļāvām apdzist sevi tieksmei uz mērķi, lai sasniegtu vislabākos rezultātus.

Esam piedalījušies Baltijas valstu studentu Dziesmu un deju svētkos „Gaudemus” Viļņā 2011. gadā, un brauksim arī šogad uz Daugavpili. „Gaudemus” pārmaiņus notiek visās Baltijas valstīs. Tie ir tādi īpaši svētki, „savējais” pasākums, jo tur pulcējas tikai studentu deju kolektīvi un kori.

Klātesamība šajā pasākumā arī bija viena no kolektīva dibināšanas motivācijām. Tas, ka mēs šogad jau otro reizi piedalīsimies un pārstāvēsim Liepāju un savu augstskolu – Liepājas Universitāti – šajā notikumā, arī ir fakts, par kuru vēlamies sevi uzteikt.

Trešais sitiens uz pleca – mūsu kolektīva dalība Liepājas pilsētas un apriņķa deju skatēs. Domāju, ka esam spējuši demonstrēt ļoti augstvērtīgu sniegumu gan tehniskā, gan emocionālā izpildījumā. Un, jā, esam spējuši parādīt kolektīva raksturu un „zobus”!

Kāda ir dalībnieku rotācija? Vai daudzi mainās, nāk klāt?

Dalībnieku rotācija norisinās katru gadu – cits aiziet, cits atnāk. Tas kolektīvos ir ierasts process. Pēc būtības kvantitāte šajā gadījumā mums noteikti nav svarīgāka – svarīgākais ir tas, par cik pamatīgu *bangotāju* šis jaunais dejotājs vēlas kļūt! Un tas ir visa pamatā. Jāpiebilst gan, ka vislielākā interese par darbību „Banga” bija tieši pēc trešā gada deju skates... Bet nu caurmērā uz jauno dejotāju atlasī katru gadu nāk līdzīgs skaits dejotgribētāju. Noteikti jāpiebilst, ka priecājos par tiem dalībniekiem, kas kolektīvā ir jau no pirmās dibināšanas dienas, – viens no tiem esmu es, mūsu Baiba Mihailova (Baibiņa), Uldis Inge (Klipsijs) un, protams, pati kolektīva vadītāja Kristīne Finka (audzīte). Pateicoties viņu patriotismam, vēlmei būt šajā kolektīvā, attīstīties, ieguldīt savu laiku un radošos resursus, esam nonākuši tik tālu, jo sākumā mūsu vienīgais resurss bija cilvēki. Par koncertu tērpiem varējām tikai sapņot. Paši pirkām audumus, šuvām tērpus, izšuvām svārku ornamentus, meklējām atbalstītājus... Paldies viņiem par ticību, ka no kolektīva kaut kas sanāks! Visa pamatā jau tomēr ir cilvēks!

Vai nav plānots vasarā vairāk koncertēt Rīgā, jo tā šogad ir Eiropas kultūras galvaspilsēta?

Par koncertēšanu Rīgā mums nekādu īpašo plānu tagad nav. Pagājušajā vasarā bijām pašā svarīgākajā dejotāju pasākumā, kas ik pēc pieciem gadiem norisinās Rīgā. Domāju, ka visiem ir skaidrs, par kuru notikumu es runāju. Jāņem vērā tas, ka Rīgai pašai ir liela dejotāju bāze, tāpēc domāju, ka Eiropas galvaspilsētas aktivitāšu ietvaros Rīgai pietiks ar saviem dejotājiem. Bet, ja šāda iespēja tiks piedāvāta, mēs to noteikti izmantosim! Mums patīk koncertēt – tā vienmēr ir jauna un nenovērtējama pieredze. Vidēji gadā piedalāmies 15 koncertos. Aizņemtākais laiks mums ir no oktobra līdz martam, būtībā gada tumšais laiks, kad viss, kas notiek, notiek iekšējās. Vasarā mums koncertu ir mazāk. Turklāt vasarā ir laiks, kad cilvēki vēlas atpūsties dabā, arī dejotāji. Ir lauku darbi, citi grib aizbraukt uz ārzemēm, tad dejojot sanāk mazāk. Bet no visa ir nepieciešama arī maza atpūta, lai ar jaunu sparu rudenī var mesties jaunos izaicinājumos. Pagājušā gada Jāņos gan piedalījāmies ļoti interesantā projektā – „UgunsGrēks Līgo Cinevillā!” –, un tas, protams, bija vasarā. Pirmo reizi mūs varēja skatīt TV ekrānos.

Kā var raksturot gaisotni kolektīva iekšienē?

Es gribētu teikt, ka mēs esam draugi ne tikai uz skatuves, bet arī dzīvē. Tas veido mūsu kolektīva draudzīgo gaisotni. Mēģinājumi ir darba process, un tad ir jābūt disciplīnai. Ja vadītāja runā, tad mēs izpildām visu, kas no mums tiek prasīts. Katrs dejotājs saprot, ka mēs esam atnākuši uz mēģinājumu, un tā arī izturamies. Arī tas, manuprāt, veido labu un darbībasprātīgu noskaņu. Dejotājiem ir apziņa, ka uz skatuves ir jāizskatās kvalitatīvi, tāpēc mēģinājumā jāstrādā! Bet it visā, protams, ir izņēmumi. Ir visādi *knif* un gājieni, kas notiek mēģinājumos, – bez tiem noteikti nevar iztikt. Tas process padara krāsaināku un jautrāku. Mēs esam ļoti radošs kolektīvs, tāpēc dažādās kalendārā svarīgās dienās protam cits citu pārsteigt. Pāri visam ir viena ļoti *feina lieta* – mūsu puīši lepojas ar meitu rindu un mūsu meitas lepojas ar puīšu rindu. Mums mūsu tautu meitas ir viskaistākās, un es ceru, ka viņas domā līdzīgi par mums. Kolektīvs ir enerģisks, mēs ļoti labi satiekam, esam saradoši un pieņēmuši cits citu.

Kādi pasākumi vēl notiek?

Septembrī ir jauno dejotāju uzņemšana, tad vēlāk (oktobrī) notiek šo dejotāju iesvētības. Vecie dejotāji jaunajiem rīko tādu kā fukšu pasākumu – vai nu tas ir šeit pat, universitātē, vai tā ir kāda pirts, vai kāda cita piemērota vieta. Viņiem tiek sagatavoti dažādi pārbaudījumi, kuri jāiztur, lai pierādītu mums visiem, ka viņi ir gatavi kļūt par tautas deju dejotājiem un īstiem *bangotājiem*.

Decembrī svinam arī „Bangas” Ziemassvētku eglīti, kad visi sanākam kopā pie kāda no dejotājiem mājās, – tas ir atkarīgs no tā, kuram tajā gadā ir viskaistākā egle. Katram jāpasagatavo dāvanas, kuras tiek saliktas zem eglītes, un tad izlozes kārtībā katrs var saņemt dāvanu. Lai to iegūtu, ir vai nu jāskaita dzejolis (jādzied dziesma, jādejo), vai jāpaveic kas radošs. Kāds no mums ir arī Ziemassvētku vecītis sarkanā tērpā ar lielo bārdu, viņš sēž pie egles, un tad katrs var pasēdēt vecītim klēpī, kā arī dabūt ar žaģariem par nedarbiem. Mūsu labākais Ziemassvētku vecītis ir Mārtiņš Ivanovskis – foršs, atraktīvs, radošs puisis. Viņam izdodas to lomu nospēlēt ģeniāli! Smejas pilnīgi visi!

Tad obligāti katru gadu sveicam kolektīva dalībniekus Sieviešu un Vīriešu dienās. Viss vienmēr tiek gatavots pa kluso – pilnīgā slepenībā. Tas nekas, ka abas puses zina, ka kaut kas interesants būs, bet intrīga vienmēr saglabājas... Piemēram, meitenes Vīriešu dienā pa *klusu* mums uzklāj galdu laukā pie universitātes. Mēs Sieviešu dienā atbildam ar to pašu un papildus sagatavojam kādu deju, apbalvošanas ceremoniju vai arī talantu šovu. Turamies pie teiciena „Ko 23. februārī sēsi, to 8. martā pļausi”!

Nākamais pasākums ir kolektīva dzimšanas diena, bet pēc tam Vislatvijas Lielā talka. Tā mums ir ļoti jauka tradīcija – ejam ciemos pie kolektīva vadītājas Kristīnes mammas. Viņai ir māja ar lielu dārzu. Zāģējam krūmus, dedzinām zarus, sējam pupas, stādām kartupeļus, uzrokam dobies, krāsojam un darām visu citu, kas ir vajadzīgs. Paralēli darba

<< Paši pirkām audumus, šuvām tērpus, izšuvām svārku ornamentus, meklējām atbalstītājus. Paldies viņiem par ticību, ka no kolektīva kaut kas sanāks! Visa pamatā jau tomēr ir cilvēks! >>

KOLEKTĪVA VADĪTĀJA KRISTĪNE FINKA UN DEJOTĀJS AIGARS KĀRKLINŠ XXV VISPĀRĒJOS LATVIEŠU DZIESMU UN XV DEJU SVĒTKOS

Foto: personīgā arhīva

JAUNDIBINĀTAIS KOLEKTĪVS PIRMAJĀ PASTĀVĒŠANAS GADĀ

Foto: personīgā arhīva

DEJOTĀJI BALTIJAS VALSTU STUDENTU DZIESMU UN DEJU SVĒTKOS "GAUDEAMUS" VIĻŅĀ

Foto: personīgā arhīva

procesam Kristīnes mamma vāra uz uguns lielā katlā zupu. Pēc kārtīga darba ir gardas zupas baudīšana sakoptajā dārzā.

Jau no pirmā darbības gada ik gadu piedalāmies universitātes organizētajās Veselības dienās gan ar deju priekšnesumiem, gan kā kārtīgi sporta spēļu dalībnieki. Vienmēr tiek veidotas divas atraktīvas un uzvaras alkstošas komandas – Bangas ozoli un liepiņas dažādās kombinācijās. Pēc kārtīga sporta, dančiem un diplomu saņemšanas cepam desas, paplāpājam un atzīmējam savas uzvaras.

Vienmēr apmeklējam mūsu deju izlaidumu ceremonijas. Saģērbjamies tautas tērpos un tad, kad mūsu deju kolektīva saņem diplomu, dodamies zālē, dziedam vai dejojām, kārtīgi apsveicam. Es domāju, ka jau viss LiepU personāls zina, – ja absolventu

salīdzināt sevi ar citiem deju kolektīviem un saprast, kur kaut kas jāuzlabo un jāpiekorigē.

Protams, vienmēr sveicam arī jubiliārus, tas parasti notiek mēģinājumu laikā pirms sākuma paklāšanās. Tur lielā priekšniece ir Elīna Mikne, kurai nepaslid garām neviens *bangotājs* – jubilārs.

Kā tu raksturotu pašu Kristīni kā vadītāju?

Vīspirms jāatzīst – viņa ir jauna vadītāja. Kolektīvs pastāv piecus gadus, un viņas pieredze ir tieši tikpat liela, Kristīne aug kopā ar kolektīvu. Neskatoties uz to, viņai lieliski izdodas. Kristīnei ir ļoti lielas *caursiņas* spējas, tā ir vislielākā vērtība kolektīva skatījumā. Ja ir šķēršļi viņas ceļā, kas bremzē, tad tie, manuprāt, motivē viņu darīt vēl vairāk. Un nekādas skeptiķu domas viņu neinteresē. Es teiktu, ka balss pacelšana

arī attiecīgi reaģēt. Viņa māk strādāt ar cilvēkiem. Kolektīva vadītājam šajos laikos ir jābūt ar augsti attīstītu organizatora prasmi, jābūt kā pasākumu producentam. Un nevar strādāt tikai ar kolektīva profesionālo sagatavotību. Ir jārunā ar dalībniekiem, jāzina, kas viņus nomāc, kāpēc viņiem kaut kas neizdodas... Tieši Kristīnes dēļ mēs arī esam izauguši tādi, kādi esam. Es teiktu: tas ir tikai pats sākums. Pirms pieciem gadiem, kad kolektīvs bija pirmsākumos, darbības process tiešām nebija viegls. Viņa mūs iedvesmoja darboties, šūt tērpus un vēl visādus citādus brīnumus... Ja tagad padomā – ārpriekš, kā viņai tas izdevās?

Kolektīvs ir viņas lolojums un sapnis, tāpēc noteikti arī viss izdodas. Kristīne turas pie principa, ka grūtības cilvēkā attīsta spējas, kas nepieciešamas to pārvarēšanai.

Ko tev pašam nozīmē šis kolektīvs, dalība tajā?

Man pat ir sajūta, ka šis kolektīvs man ir kā bērns. Es tur esmu jau no pirmās dienas un esmu piedzīvojis visu, kas ar „Bangu” šo piecu gadu laikā ir noticis. Tas ir kaut kas savs, jo esmu piedalījies kolektīva dibināšanā – paši to radījām, paši arī dejojām. Cita sajūta un garša, ja esi pats viņu izauklējis, pats veidojis. Dejošana man ir iespēja sajūst latvietību sevī. Man patīk, ka man sanāk, un patīk latviešu dejas, kas ir mūsu senču atstātais mantojums. Tās ir mūsu saknes – saknes, kuras mums uzdevums nest tālāk nākamajam paaudzēm.

Dejā es gūstu relaksāciju, man tā ir sava veida meditācija. Ja pa dienu esmu līdz ausīm ieslīdzis darbos un kaut kādās problēmās, tad vakarā, kad esmu mēģinājumā, saspēlē ar partneri iegrimstu

TDK BANGA

deju soļos un negācijas pagaist. Es uzlēdējos. Lieliska izjūta, protams, ja var aizbraukt uz deju svētkiem. Tas ir kaut kas tāds, ko nevar ne aprakstīt, ne izstāstīt, tas vienkārši ir jāizjūt katram pašam. Dejošana ir arī sava veida sports, kurā tiek nodarbinātas visas muskuļu grupas. Un mēģinājumu var uzskatīt par kārtīgu trīs stundu treniņu. Daudzi arī nāk dejojot, tādas motivācijas vadīti.

Vai ir kaut kas, ko gribētu novēlēt universitātei 60 gadu jubilejā?

Vīspirms jau es gribu kolektīva vārdā Liepājas Universitātei teikt paldies par ticību un atbalstu. Universitāte pieņēma mūsu iniciatīvu, kad dibinājām kolektīvu. Mēs

jūtamies novērtēti un piederīgi šai vietai. Tas, manuprāt, ir ļoti svarīgi, jo dzīvojam zem viena jumta un esam kā viena ģimene. Milzu paldies par skaistajiem koncertu tērpiem, telpām mēģinājumiem un atbalstu ikdienā.

Es pats universitātei vēlū kļūt arvien saistošākai un radošākai, lai tā jauniešus vilina ne tikai ar savu studiju programmu piedāvājumu, bet arī ar modernu infrastruktūru un radošu studentisko vidi. Un novēlu skatīties ārpus „rāmjiem”. Aicinu novērtēt esošās vērtības un domāt par jaunu vērtību radīšanu.

Pats galvenais vēlējums – daudz, daudz, daudz un vēl vairāk studentu!

KOLEKTĪVA TRĪS GADU DZIMŠANAS DIENAS KŪKA

Foto: personīgā arhīva

<< Novēlu skatīties ārpus rāmjiem, novērtēt esošās vērtības un domāt par jaunu vērtību radīšanu. Visu laiku jāmeklē kaut kas jauns, lai varētu svinēt otrs 60 un vēl vairāk. >>

sarakstā ir kāds TDK „Banga” deju kolektīvs, tad jāgaida, no kura stūra parādīsies deju kolektīvi ar kādu atraktīvu uzdevienu.

Sava pievilcība ir arī videovakariem, kad, emociju pārņemti, pēc koncertiem mēs satiekamies pie Kristīnes, Karīnas vai Klipsija un skatāmies koncertu videoierakstu ar savu veikumu. Parasti pirmajās četrās video atkārtotās reizes visi skatās uz sevi un tikai nākamajās atkārtotās reizes sāk skatīties uz kolektīva veikumu kopumā. Tas ir labs veids, kā palūkoties uz sevi no malas,

un *raganas* tēlošana nav viņas atzītās darba metodes! Un tieši tāpēc mēs visi viņu cienām. Viņa spēj panākt rezultātu ar pedagoģiski gudrākajām metodēm.

Kristīne ir ļoti mērķtiecīga, tiecas uzlabot kolektīva mākslinieciskās sagatavotības un tehnikas kvalitāti, neaizmirstot par kolektīva dvēseles saglabāšanu. Tā kā viņa ir mācījusies psiholoģiju un pedagoģiju, turklāt šeit pat, Liepājas Universitātē, viņa saprot cilvēkus, saprot, kā ar viņiem runāt, prot analizēt uzvedību un pēc tam

LIEPĀJAS DEJU SVĒTKI 2012

Foto: personīgā arhīva

LIELĀ TALKA LAUKU MĀJĀS PIE KOLEKTĪVA VADĪTĀJAS MAMMAS

Foto: personīgā arhīva

"Ātrāk, augstāk, spēcīgāk!" sports cauri laika griežiem

ENDIJA REBĀNE

Katra augstskola var lepoties ar sasniegumiem dažādās jomās. Šajā „LiepU Vēstis” numurā mēģināsim atspoguļot, kādus ievērojamus panākumus Liepājas Universitāte ir guvusi sportā 60 gadu laikā.

Mācībspēki, studenti un darbinieki ir piedzīvojuši ļoti daudz sportiski pozitīvu un pacilājošu notikumu. LiepU sports vienmēr ir gājis rokrokā ar zināšanu apguvi un veiksmīgas nākotnes veidošanu. Jau kopš pirmsākumiem ikvienam studentam bija iespēja iesaistīties LiepU sporta dzīves veidošanā un popularizēšanā. Liepājnieki vienmēr ir varējuši lepoties ar studentu sasniegumiem un uzrādītajiem rezultātiem gan mācībās, gan arī sportā.

Uz sarunu aicināju pasniedzēja **HELĒNU VECENĀNI** un **ZITU VALKU**. Abas Liepājas Universitātes lektores augstskolā darbojas gandrīz 30 gadu. Pasniedzējas savu pieredzi un daudzo gadu laikā apgūtās prasmes cenšas nodot tālāk saviem studentiem, lai sporta nozarē arī nākotnē būtu labi speciālisti.

Gan H.Vecenāne, gan Z.Valka atzīst, ka sportiskās aktivitātes ir sirdslieta, tas nav tikai darbs, par kuru saņem atalgojumu, atzinību, medaļu vai naudu. Tā ir pārliecība, ka ar sevis sasniegto, paveikto, izcīnīto, apgūto var mācīt citus sasniegt šos augstumus un mudināt tiekties

<< Pašos pirmajos gados populārs bija galda teniss. 1960.gadā Harkovā PSRS augstskolu spartakiādē liepājnieki izcīnīja iespēju cīnīties finālā. >>

tālāk. Katram no mums ir dota iespēja pilnveidoties un realizēt savu potenciālu ne tikai sportā, bet arī citās dzīves jomās – ir tikai jādara, jāticē, jāpūcas, ka vēlēs. Mērķi mūs motivē!

SPORTO VISI

Pasniedzēja H.Vecenāne stāsta, ka agrāk ar sportu nodarbojās visi studenti. Vēl pirms dažiem gadu desmitiem, sports kā mācību priekšmets bija visās skolotāju sagatavošanas programmās. Nav brīnums, ka sporta katedra bija viena no pirmajām katedrām, kura tika izveidota augstskolā.

Sākotnēji tā bija Fiziskās audzināšanas katedra, un tās pirmais vadītājs bija Alberts Liepa. Viņa sekotāji bija Viktors Šumskis un Jānis Pērkonis. Savu artavu sporta attīstībā devuši arī Arvids Vanags, Zigfrīds Polencs un Marija Liepa. Līdz 1992. gadam visiem studentiem bija obligātas sporta nodarbības divas reizes nedēļā. Z.Valka piebilst, ka nodarbību dalībniekus

iedalīja grupās pēc fiziskās sagatavotības un spējām. Augstākas fiziskās sagatavotības grupas nodarbojās ar grūtākiem sporta veidiem un fiziskām aktivitātēm, savukārt vājākas grupas dalībnieki devās pastaigās un viņiem bija mazāka fiziskā noslodze.

Sportiskās pasniedzējas Helēna un Zita atmiņas, ka pirms vairākiem gadiem LiepU notika tādas aktivitātes kā virves vilkšana, laivošana, nometnes, gadskārtējās netradicionālās sacensības „Koku kauss”, sporta spēles, veselības diena, kas norisinās vēl līdz šim laikam, un citi sportiski aktīvi pasākumi.

MŪS PAZĪST ARĪ PLAŠĀJĀ PASAULĒ

Sports ir neatņemama cilvēka dzīves sastāvdaļa visos laikos, protams, arī studentu ikdienā.

H.Vecenāne stāsta, ka pašā sākumā sporta nodarbības notika tām nepiemērotā zālē Baseina ielā, kā arī sporta laukumā pie Baseina ielas kopmītnēm. Vēlāk studenti sāka sportot Turgus ielas zālē, bet diemžēl to nācās pamest un meklēt citas telpas. Neņemot vērā dažādās likstas un nepilnīgo sporta bāzi, augstskolas studenti ir guvuši panākumus daudzveidīgos sporta veidos ne vien pilsētas vai valsts mērogā, bet arī ārzemēs. Pašos pirmajos gados populārs bija galda teniss. 1960. gadā Harkovā PSRS augstskolu spartakiādē liepājnieki izcīnīja iespēju cīnīties finālā. Studentu rindās vienmēr cieņā ir bijuši tādi sporta veidi kā basketbols, volejbols, vieglatlētika, kuriem

šobrīd vēl var pieskaitīt arī florbolu un futbolu. Šo sporta veidu komandas un atlēti ir bijuši ne tikai vadošie sportisti Liepājā, bet arī ar panākumiem startējuši valsts mērogā. Mūsu augstskolu ir absolvējuši studenti, kuri ir bijuši gan Liepājas izlases komandā vieglatlētikā un volejbolā, gan vairākkārtēja Latvijas čempione galda tenisā, gan Eiropas čempions PSRS komandas sastāvā un olimpisko spēļu dalībnieks.

Augstskolā darbojušās sporta sekcijas – volejbola, tenisa, vieglatlētikas, slēpošanas u.c. Pirms desmit gadiem studenti vairāk pievērsās basketbolam, viņus (tāpat kā volejbolistus) trenēja Jānis Pērkonis, bet tagad spēles notiek Ingunas Valdmanes vadībā. J.Pērkonis vadītās sieviešu un vīriešu basketbola komandas startēja ar augstiem sasniegumiem gan Liepājā, gan Latvijā. Meitenes piedalījās Latvijas čempionāta virslīgā, savukārt puīši Liepājas pilsētas basketbola turnīrā, vairākkārtīgi izcīnot godalgotas vietas.

NETRADICIONĀLO DEJU STUDIJA „ARABESKA” VADĪTĀJA ZITA VALKA (VIDŪ) KOPĀ AR SAVĀM AUDZĒKNĒM 2010.GADA KONCERTĀ

Foto: www.vinnfoto.lv

HELĒNA VECENĀNE (1.RINDĀ OTRĀ NO LABĀS) AR „C” KATEGORIJA SPORTA SPECIĀLISTU PROFESIONĀLĀS PILNVEIDES IZGLĪTĪBAS PROGRAMMAS ABSOLVENTIEM

Foto: no LiepU arhīva

Uzslavu ir pelnījušas mūsu volejbola komandas „Universitāte” meitenes, kuras šogad izcīnīja 3.vietu Lejaskurzemes čempionātā volejbolā.

KATRAM SAVA IZVĒLE

Ja runājam par šobrīd aktuāliem sporta veidiem, ar kuriem var nodarboties LiepU, var minēt florbolu. Aivja Tālberga vadītās florbola nodarbības piesaista arī mūsu augstskolas studentes.

Sieviešu florbola komanda tika izveidota 1998.gadā. Tā regulāri piedalās Latvijas

čempionātā. Šajā sezonā meitenes ir tikušas līdz play-off un cīnās par uzvarām, lai ieņemtu pēc iespējas augstāku vietu Latvijas florbola čempionātā sievietēm.

Daudzas meitenes labprāt izvēlas nodarboties aerobikā un netradicionālajā dejā. Lielu popularitāti ieguvušas Z.Valkas vadītās netradicionālās dejas. Viņa ir netradicionālo deju studijas „Arabeska” vadītāja, sporta meistare mākslas vingrošanā, Latvijas čempione sporta aerobikā un daudzu netradicionālo deju konkursu titulu ieguvēja.

Viņas vadītājā studijā var apgūt ēģiptiešu vēderdejas, flamenko, estētisko vingrošanu, aerobiku un jogu.

Studentu vidū ir arī ciņu sporta veidu pārstāvji, kuri trenējas pilsētas sporta klubos, pārstāvēt ne tikai Liepāju un Latviju, bet arī lepnumu nesot mūsu augstskolas vārdu sporta pasaulē. Pagājušā gada bakalaura grāda ieguvējs, kurš turpina studijas maģistra studiju programmā „Vadības zinības”, Jānis Rērihs, pērn vasarā, Kazanā notikušajā, Pasaules Universiādē jostu cīņā klasiskajā stilā izcīnīja godalgoto 3.vietu.

LiepU florbolistēm 1.vieta un zelta medaļas

ENDIJA REBĀNE

Liepājas Universitātes sieviešu florbola komanda Latvijas Florbola čempionāta sievietēm 1.līgas 2013./2014.gada sezonā izcīnīja godalgoto 1.vietu un saņēma zelta medaļas.

Šajā sezonā Latvijas Florbola čempionātā sievietēm 1.līgā piedalījās piecas komandas, kuras visas sezonas gaitā savā starpā cīnījās, lai tiktu sauktas par labāko un izcīnītu medaļas.

Lai arī visas sezonas laikā par favorītēm tika uzskatītas „Rīgas Lauvas” florbolistes, kuras regulārajā sezonā ierindojās 1. vietā, vēja pilsētas meitenes pārsteidza visus. Par to, protams, prieks arī trenerim Aivim Tālbergam.

Liepājnieces regulāro sezonu noslēdza 3.vietā, kas ļāva LiepU florbolistēm startēt pusfinālā, kur viņām pretī stājās „Rubene-1” komanda, kura ieņēma 2.vietu līgā. Tagad LiepU florbolistes ieguvušas

iespēju nākamajā sezonā startēt Latvijas sieviešu virslīgas čempionātā.

Par godu LiepU sieviešu florbola komandas izcilajam panākumam – godpilno 1.vietu – Liepājas Universitātē notika zelta meiteņu godināšana. Viņas sagaidīja ar gardu kūku, uz kuras bija atveidota florbola atribūtika – nūjas un bumba.

Jautājot medaļniecēm, kam viņas vēlas teikt paldies par aizvadīto sezonu, visas kā viena atbildēja, ka vislielāko paldies velta trenerim par viņa darbu un nebeidzamo motivēšanu pēc augstākiem sasniegumiem. Pateicības vārdus komanda veltīja arī Liepājas Universitātei par atbalstu, kā arī visiem pārējiem komandas atbalstītājiem, kuri visu sezonu turēja ikškus par viņām. Jaukajā gaisotnē sportistes vēlēja cita citai izturību, ciņas spar un neatlaidību, jo spēli nevar uzvarēt un medaļas izcīnīt, pateicoties vienai spēlētājai, to ir iespējams paveikt tikai komandai, esot vienam veselumam.

LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES SIEVIEŠU FLORBOLA KOMANDA, IEGŪSTOT 1.VIETU

Foto: no www.floorball.lv arhīva

Iemīl sportu jau no bērnu dienām

LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES FUTBOLA KOMANDA

NIKS SPĒLĒJOT „LIEPĀJAS LAUVAS 2” SASTĀVĀ

Foto: M.Silis

ENDIJA REBĀNE

Mūsu augstskolai ir, ar ko lepoties. Liepājas Universitātē strādā un mācās aktīvi un pozitīvi cilvēki, kuriem patīk iesaistīties dažādās aktivitātēs. Uzrunājot 2. kursa studentus, topošos sporta un deju skolotājus KĀRLI DOVGVILO, NIKU LAGZDIŅU un EGITU BAROVSKU, vēlējos noskaidrot, kas viņus pamudināja nodarboties ar sportu un studēt Liepājas Universitātē.

Abi puīši atklāj, ka sportu mil jau no bērnības. Kārlis 10 gadu vecumā sācis trenēties futbolā, bet diemžēl 14 gadu vecumā bijis spiests pārtraukt treniņus veselības problēmu dēļ. Tad izvēlējās vairāk pievērsties mācībām. Savukārt Nikam tuvāks vienmēr bijis basketbols, lai arī vispirms viņš sācis spēlēt futbolu, jo ar to aizrāvējis viņa kursabiedrs. Nīks basketbolu spēlē jau kopš sešu gadu vecuma. Egita bērnībā vairāk aizrāvušas dejas, un viņa deju jau kopš septiņu gadu vecuma.

„Jau no bērnības pašam ļoti patika sports, bet uz treniņiem aizgāju kopā ar labāko draugu, un tagad savu ikdienu bez sportiskām aktivitātēm nespēju iedomāties,” stāsta Kārlis. Topošais sporta un deju skolotājs Nīks uzskata, ka ar sportu nodarboties viņu pamudinājis tētis: „Viņš gribēja, lai spēlēju futbolu, bet man futbols negāja pie sirds, jo nelikās

aizraujošs un ātri apnika. Ar basketbolu sāku nodarboties nejausi, teikšu tā, ka biju istajā vietā un istajā laikā un kopš tā laika basketbols un arī sports ir kļuvis par manas dzīves neatņemamu sastāvdaļu.”

„Man ļoti patika kustēties mūzikas ritmā, mamma to pamanīja, aizsūtīja mani uz deju nodarbībām, un man iepatīkās,” atceras Egita.

LIEPU – CEĻŠ UZ SAPŅU SASNIEGŠANU

Uz vaicājumu, kāpēc notikusi izvēle studēt Liepājas Universitātē un konkrētajā studiju programmā „Sporta un deju skolotājs”, liepājniece E. Barovska skaidro: „Savu profesiju varēju apgūt Liepājā vai Rīgā, bet nevēlējos pamest savu dzimto pilsētu.”

„Bija nodoms iestāties Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā, bet vasarā guvu traumu. Uzzināju, ka kaut ko līdzīgu ir iespēja apgūt arī Liepājā, un veiksmīgi iestājos. Vēl viens aspekts – šo augstskolu ir beiguši vairāki mani radnieki, arī tas nostiprināja pārliecību, ka iesāktais jāturpina. Par sporta un deju skolotāju izvēlējos studēt tāpēc, ka pats daudz sportoju, un uzskatu, ka ar bērniem labi saprotos un varu sadarboties,” stāsta Nīks.

Savukārt Kārlis savu izvēli par labu Liepu pamato šādi: „Izvēlējos mācības Liepu, jo finansiāli lētāk mācīties ir Liepājā, šeit arī dzīvoju. Par sporta un deju skolotāju mācos, jo vēlējos

saistīt savu profesiju ar sportu, un izdomāju, kāpēc gan nepamēģināt ko tādu. Šī studiju programma piedāvā ļoti interesantas un aktīvas studijas. Varu teikt, ka pats izdarīju izvēli un vecāki to atbalstīja, mudinādami, lai eju mācīties to, kas man patīk, jo pēc tam šajā profesijā jāstrādā jau būs man!”

VARAM LEPTIES

Uz jautājumu par viņu sportiskajiem sasniegumiem studentu atbildes bija pieticīgas. „Kopš mācos Liepu, lielu sasniegumu pagaidām nav, taču vienīgais, ko uzskatu par sasniegumu, ir piedalīšanās „Stipro skrējienā 2013” ar Liepu komandu, izcīnījis 42.vietu apmēram 500 komandu konkurencē. Augstskolu kopvērtējumā ierindojamies

<< "Bieži vien arī ERASMUS studenti pievienojas mums treniņos. Sports vieno!" gandarīts Kārlis. >>

augstajā 3.vietā,” stāsta Nīks un piebilst, ka īstais devums vēl tikai būs.

Egita atklāj, kā iesaistījies konkursā „Dejo ar pasniedzēju”, kurā, dejojot ar studiju apmaiņas programmas ERASMUS studentu, izcīnījusi augsto 2.vietu. Arī Kārlis cer, ka divu gadu laikā izdosies paveikt ko nozīmīgu.

Tomēr Egita, Nikam un Kārlim ir jau izdevies sevi parādīt ne tikai Liepājā, bet

arī valsts mērogā. Egita kopš bērnības ir apmeklējusi dažādu deju stilu grupas, kur katrā no tām ir guvusi panākumus – godalgotas vietas. Nīks 2012.gadā izcīnīja 2.vietu U19 grupā Latvijas Jaunatnes Basketbola līgā un 4.vietu Latvijas Basketbola līgas 2.divīzijā, savukārt Kārlis var lepoties ar to, ka, trenējoties futbolā dažāda vecumu grupās, ir bijis valsts čempions futbolā.

ŅEM PIEMĒRU UN IESAISTIES ARĪ TU

Šobrīd abi puīši ir aktīvi iesaistījušies Liepu basketbola un futbola komandās. Nīks aktīvi startē Liepu basketbola komandas rindās, bet Kārlis spēlē futbolu Liepu futbola komandā.

„Esmu iesaistījies vairākus cilvēkus sportā, iesakot nākt uz Liepu futbola

sasniegt saistībā ar sportiskajām aktivitātēm mūsu universitātē. Kārlis vēlas sekmēt Liepu futbola komandas attīstību. „Vēlos spēlēt ne tikai Liepājas pilsētas čempionātā ar Liepu futbola komandu, bet arī ārpus Liepājas. Labprāt piedalītos dažādos turnīros un censtos radīt interesi arī citiem par futbolu,” entuziasma pilns ir Kārlis. Nīks gan vēlētos, lai mūsu augstskolas aktivitātes būtu citā līmenī, jo uzskata, ka citās Latvijas augstskolās tās ir labāk organizētas, savukārt Egita vēlas universitātē iegūtās zināšanas veiksmīgi izmantot un kļūt par lielisku deju skolotāju, gūt augstus panākumus un nodot zināšanas saviem audzēkņiem.

Liepu basketbola komanda šogad arī piedalās Liepājas pilsētas basketbola čempionātā. Nīks par šī gada čempionātu ir lepns un secina: „Uzskatu, ka šajā sezonā mums ir veicies daudz labāk nekā pērn, cīnāmies par 3. vietu, kas Liepu komandai ir nebijis sasniegums. Kopš komanda pastāv, tā nav bijusi ne tuvu labāko trijniekam. Iepriekšējā sezonā palikām 6.vietā. Ar katru gadu mūsu līmenis aug.” Jaunie studenti savai universitātei 60 gadu jubilejā novēl vairāk pozitīvu, aktīvu un sportisku studentu, kuri lepojas ar to, ka aizstāv Liepu godu, bet – galvenais – rosina piedalīties dažādās aktivitātēs, ko piedāvā Liepu, un censties sasniegt pēc iespējas augstākus rezultātus. Dzīvosim veselīgāk un aktīvāk!

ŠOGAD NIKS PĀRSTĀV LIEPU BASKETBOLA KOMANDU, KURA SEKMĪGI AIZVADA MAČUS LIEPĀJAS ČEMPIONĀTĀ

Foto: no personīgā arhīva

EGITA BAROVSKA KOPĀ AR SAVU DEJU PARTNERI ASLANU DOGANAY KONKURSĀ „DEJO AR PASNIEDZĒJU”, KURĀ PĀRIS IENĒMA GODPILNO 3.VIETU

Foto: no personīgā arhīva

Kopīgi varam kļūt par Eko augstskolu

LELDE JAGMINA

Varbūt visi vēl nezina, bet kopš 2013./2014. studiju gada Liepājas Universitātei ir sava Eko padome. Tajā iesaistītie studenti, pasniedzēji un arī LiepU vadība nolēmuši un centīsies iegūt Eko augstskolas godu. Padomes darbā var iesaistīties ikviens interesents, bet jau šobrīd LiepU vestibulā, Lielajā ielā 14, esat aicināti savus ierosinājumus vides jomā uzrakstīt uz Eko padomes stenda plakāta. Kā galveno esam izvēlējušies tēmu „Atkritumi”.

NO PIRMAVOTIEM

Lai iegūtu objektīvāko informāciju, devāmies, mūsaprāt, pie šajā jomā ziņošākajiem cilvēkiem – LiepU apkopējam. Uzrunāju **INGU TREICI**, kura universitātē strādā jau 18 gadu. Gaišmatā un eleganto Ingu sastapu dežuranta postenī, izsniedzot nepieciešamās auditoriju un kabinetu atslēgas.

Jautāta par saviem pienākumiem, Inga atklāja, ka viņas pārvaldībā ir universitātes 1.stāva gaitenis un kāpnes un darbs notiek maiņās, dažkārt nākas aizvietot arī kādu saslimušu kolēģi. Darbs neesot pārāk grūts un arī neaizņemot ļoti daudz laika.

RAIZES AR NEIZDERTO KAFIJU

Uz vaicājumu par LiepU radīto atkritumu TOP 3 Inga bez domāšanas nosauc kafijas trauciņus un piebilst, ka ne jau daudzumā ir vaina, bet grūtības sagādā neizdertais šķidrums. „Tas sabojā pārējos atkritumus, un daži krūzītes met ārā ar tādu švunku, ka tiek nolaižta visa siena,” skaidro I.Treice.

Apkopējam īpašas raizes sagādānot auditoriju soli ar plauktiņiem un tur atstātie vai aizmirstie pilnie dzērienu trauki. Tā kā tiem grūti piekļūt, mēdzot izgāzties viss krūzīšu saturs, radot vēl lielāku šmuci.

Kā risinājumam Inga piekrit ieteikumam: ja neizdzeram krūzītes saturu

līdz galam, tad vajag doties uz tuvāko tualeti, izlietnē to izliet un tikai pēc tam plastmasas trauciņu vai krūzīti izmest atkritumos.

Vaicāju, vai tiesa, ka, tukšojot auditoriju papīrgrozus, melnie atkritumu maisi tiek izmantoti vairākas reizes. Inga to apstiprināja, sakot, ka apkopējas tīrot izmanto arī vienu lielo maisu, kurā pārber mazo atkritumu maisu saturu. Vienīgie gadījumi, kad nākas mainīt arī mazos

maisīņus, ir jau pieminētie pustukšie kafijas trauciņi. Tie sabojā visus pārējos atkritumus un atkritumu maisiņu, kuru nevar lietot atkārtoti.

PAPĪRUS MAKULATŪRĀ UN PUDELES SAPLACINĀT

LiepU radīto atkritumu TOP 2. un 3. vietā ir papīri un plastmasas pudeles. Inga uzsvera, ka vēl līdz šim nav redzējusi nevienu (!) saplacinātu minerālūdens vai limonādes pudeli, kā to vēlamas darīt, lai tā neaizņemtu pārāk daudz vietas atkritumu urnā.

Kas attiecas uz papīru, tad Inga pozitīvi vērtē makulatūras vākšanu un nodošanu, kas iespējama LiepU garderobes telpās. Tā jau esot kļuvusi populāra pasniedzēju un administrācijas darbinieku vidū. Aicināti piebiedroties arī studenti – nevajadzīgos papīrus nododiet makulatūrā!

PATEICOTIES LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES STUDIJU PROGRAMMAS "DIZAINS" APAKŠPROGRAMMAS "DATORDIZAINS" STUDENTAM RENĀRAM GRAMAM EKO PADOMEI IR SAVS LOGO

Jautājumiem un ierosinājumiem raksti: ekoLiepU@gmail.com

Zinātnes un radošuma noskaņās

MĀRTIŅŠ GRĪNBERGS

No 17. – 28. martam Liepājas Universitātes telpās „Zinātnes un radošuma dienu” ietvaros norisinājās dažādi pasākumi, kuru laikā studentiem ir iespēja iepazīties ar interesantiem tematiem un iepriekš neuzklausiem pasniedzējiem gan no Latvijas, gan arī no ārzemēm. Līdztekus noris dažādas konferences un izstādes.

„Katra fakultāte piedāvā visu, ko vien var”, stāsta universitātes sabiedrisko attiecību speciāliste **KRISTĪNE MILBERGA**. „Tās ir dažādas aktivitātes – ne tikai lasījumi, bet arī izstādes –, kurās tiek aicināti piedalīties studenti.”

VADĪBAS SALDĀ GARŠA

Pasniedzēji 17. martā Liepājas Universitātes Zinātnes un radošuma dienas iesāka ar pavisam jautru un pat nenopietnu pasākumu „Vadīšanas kokteili”, kura laikā vadībinātņu studentu komandas sacentās par krāšņākā un gardākā kokteiļa jautājumu. Pasākumā piedalījās četras komandas – Kultūras vadības 3. kursa „Kultūristes” (Liene, Kristīne, Sofija, Santa un Helēna), Komunikācijas vadības 1.kursa „Pārlicinātie” (Laura, Aivis, Una un Karolīna) un „Lēnāk brauksi, tālāk tiksī” (Kristaps, Laine, Dāvis), kā arī Biznesa un organizāciju vadības „Traģiskā vadība” (Dagnija, Nadežda, Monta un Sandra). Pasākumā uzvarēja „Kultūristes”.

Pirms galvenā uzdevuma – kokteiļa jaukšanas – komandām bija jāatrisina vēl vairāki citi, kuru laikā bija jāķeras klāt radošajai domāšanai. Pirmajā uzdevumā bija jāapraksta glāzes pielietojums – šeit tika pārbaudīta studentu spēja atrast ne tikai praktiskākos, bet arī divainākos un mulķīgākos pielietojumus.

Otrajā uzdevumā spēles vadītāja piedāvāja sešas dažādas situācijas un komandām bija uz tām jāizdomā atbildes. Savas celtnieku prasmes studenti varēja pārbaudīt trešajā uzdevumā, kurā, izmantojot 100

Visbeidzot noslēdzošajā uzdevumā komandas atrisīja piedurknes un ķērās pie kokteiļu pagatavošanas. Uzvarētājkomanda „Kultūristes” veiksmīgam kokteimam iesaka šādus ingredientus: vienu litru gudrības, simt gramu sportiskuma, pusotra spaīņa radošuma, trīs ēdamkarotes tautiskuma, kā arī šķipsniņu seksīguma.

Pasākumā uzvaras laurus plūca „Kultūristes”. Tām uz papēžiem mina „Traģiskā vadība”, taču trešo un ceturto vietu dalīja 1. kursa „Pārlicinātie” un „Lēnāk brauksi, tālāk tiksī”. Mājās

<< Mūzizglītības programmas ERASMUS ietvaros no 17.–21.martam notika vairākas Lietuvas augstāko izglītības iestāžu mācībspēku pasniegtas lekcijas. >>

glāzes, bija jāuzbūvē augstākais tornis. Kamēr daļa komandu rūpīgi apsvēra labākās metodes, lai celtnē nesabruktu, „Kultūristes” izmantoja savu ķermeni, rokās turot kaudzi ar glāzēm. Noteikumi šeit netika pārkāpti, atzīst tiesneši, jo netika atrunāts, ka tas būtu aizliegts.

Pirmspēdējā uzdevumā komandas varēja izpausties un parādīt savas aktiermākslas dotības – bija jāparāda īsa etiķe, nepasakot ne vārda. „Kultūristes” izpēlēja jēdzienu „darbinieka pieņemšana darbā”, „Pārlicinātie” – „darbinieka atlaišana no darba”, savukārt „Lēnāk brauksi, tālāk tiksī” – „dienas rutīna darbā”. „Traģiskajai vadībai” tika „pirmais nopelnītais miljons”.

tukšām rokām nedevās neviena no komandām. Pirmo divu vietu ieguvēji ieguva biļetes uz Liepājas teātra izrādēm. Kā veicināšanas balva visiem tika Vadībinātņu institūta pasniegtais klišēris.

Spēli vadīja Vadībinātņu institūta direktore Inese Lūsēna-Ezera. Viņai asistēja pasniedzēji un mācībspēki – Diāna Līduma, Uldis Drišļuks un Atis Egliņš-Eglītis. Tiesnešu pulkā bija LiepU prorektore Māra Zeltiņa, Liepājas Mākslas vidusskolas absolvents Šimānis Bērziņš, kā arī Vadībinātņu institūta sekretāre Jana Jansone.

IZPAUŽAS RADOŠI

Mūzizglītības programmas ERASMUS ietvaros no 17. – 21. martam notika vairākas Lietuvas augstāko izglītības iestāžu mācībspēku pasniegtas lekcijas. Lektore Judita Ķaulaķite topošajiem mūzikas skolotājiem mācīja diriģēšanas mākslu, kā arī vēstīja par savas valsts muzikālo kultūru. Klaipēdas Valsts koledžas lektore Rima Ežerskiene stāstīja par to, kā pedagogi var attīstīt komunikatīvās prasmes, savukārt Margarita Manušiene vēstīja par to, kā apvienot radošumu un informācijas tehnoloģijas. No Austrijas viesojās filoloģijas doktore Liene Lauska, kas iepazīstināja ar latviešu trimdas literatūru Vācijā. Lekcijas notika gan angļu, gan krievu valodā.

Universitātes ēkā Kuršu ielā dizaina programmas studenti laipni uzņēma ikvienu interesentu uz savu darbu izstādēm. Daļu no darbiem varēja skatīt arī Liepājas Jauniešu mājā, Kungu ielā 24. Savukārt Kūrmājas prospektā kā mākslinieki, tā arī valodnieki aicināja uz radošajām izstādēm, prezentācijām un literāro darbu lasījumiem. Šāds dažādu sajaukumu kokteilis bija baudāms zem viena jumta.

Aicina piedalīties literāro darbu konkursā

EVĪJA KRŪZE

Foto: no LiepU arhīva

Liepājas Universitātes Humanitāro un mākslas zinātņu fakultātes Kurzemes Humanitārais institūts par godu Liepājas Universitātes 60. jubilejai aicina LiepU studējošos un visu gadu absolventus piedalīties literāro darbu konkursā. Konkursa mērķis ir izveidot LiepU studentu un absolventu literāro almanahu „Liepājas Universitātes literārais almanahs: 1954–2014”.

LiepU studenti un absolventi tiek aicināti līdz 14.aprīlim pieteikties konkursam. Radošos darbus (prozu, dzeju) iesūtīt elektroniski uz e-pastu – khi@liepu.lv. Radošo darbu tekstam jābūt līdz septiņām lapaspusēm, bet ne vairāk par 8000 rakstu zīmēm.

Almanaha piedāvātie darbi nedrīkst būt iepriekš publicēti. Kopā ar literārajiem tekstiem norādāms autora vārds, uzvārds vai/un pseidonīms, e-pasta adrese, kontaktātrunā numurs.

Darbi tiks izvērtēti līdz 12.maijam. Par iesūtīto darbu publicēšanu LiepU literārajā almanahā lems vērtēšanas komisija, kuru pārstāvēs LiepU literatūras pētnieki, Latvijas Rakstnieku savienības pārstāvji u. c.

Lekcijas lasa pasaules līmeņa akustikas speciālists

EVĪJA KRŪZE

Pavasara semestrī studiju programmas „Mehatronika” 1.kursa studentiem lekcijas uzsācis lasīt Eiropā un pasaulē atzīts augstas klases akustikas speciālists no Nauheimas (Vācijas) – profesors Dr. sc. ing. IVARS VEITS.

I.Veits bijis vieslektors vadošajās Vācijas tehniskajās universitātēs, kā arī Spānijā, Nīderlandē, Meksikā, Korejā, Austrālijā, ASV un citās valstīs. Viņš ir konsultants elektronikas jomā, piemēram, sadarbojies ar kompāniju „Samsung”, bet pašlaik arī konsultē, lai skaņa akustiski pareizi un labi skanētu Liepājas topošajā koncertzālē „Lielais dzintars”.

LiepU Dabas un inženierzinātņu fakultāte var būt gandarīta, jo studiju kurss „Akustika” gan universitātē, gan Latvijā tiek docēts pirmo reizi. Pašlaik notiek pārrunas par šo lekciju translēšanu videokonferenču veidā arī vairākās citās augstskolās – Rīgas Tehniskajā universitātē, Ventpils Augstskolā, Latvijas Lauksaimniecības universitātē un Rēzeknes Augstskolā.

DR.SC.ING. IVARS VEITS AR LEKCIJĀM VIESOJAS DZIMTAJĀ LIEPĀJĀ Foto: no personīgā arhīva

KOMANDA „LĒNĀK BRAUKSI, TĀLĀK TIKSI” VEIDO GLĀZĪŠU PIRAMĪDU Foto: no LiepU arhīva

LiepU Vēstis

Liepājas Universitātes adrese: Lielā ielā 14, Liepāja, LV 3400, Numuru sagatavoja: Komunikācijas vadības studiju programmas 2.kursa studenti e-pasts: komvad2012@gmail.com Avizē publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo Liepājas Universitātes viedokli. Autori: Ilze Brinkmane, Vendija Pikše, Baiba Elste, Mārtiņš Grīnbergs, Endija Rebāne, Evija Zavicka, Evija Krūze, Krista Jotika, Arturs Treilībs Redīgāja: G.Tramdaka Makets: K.Vārpiņš Iespiests SIA "Kurzemes Vārds" tipogrāfijā. Bezmaksas 700 eksemplāri